

นิติบัญญัติ

ฉบับที่ ๑

ISBN 974-89199-4-3

ห้องสมุดกฎหมาย

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การข้าราชการ
ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

พ.ศ. ๒๕๓๖

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

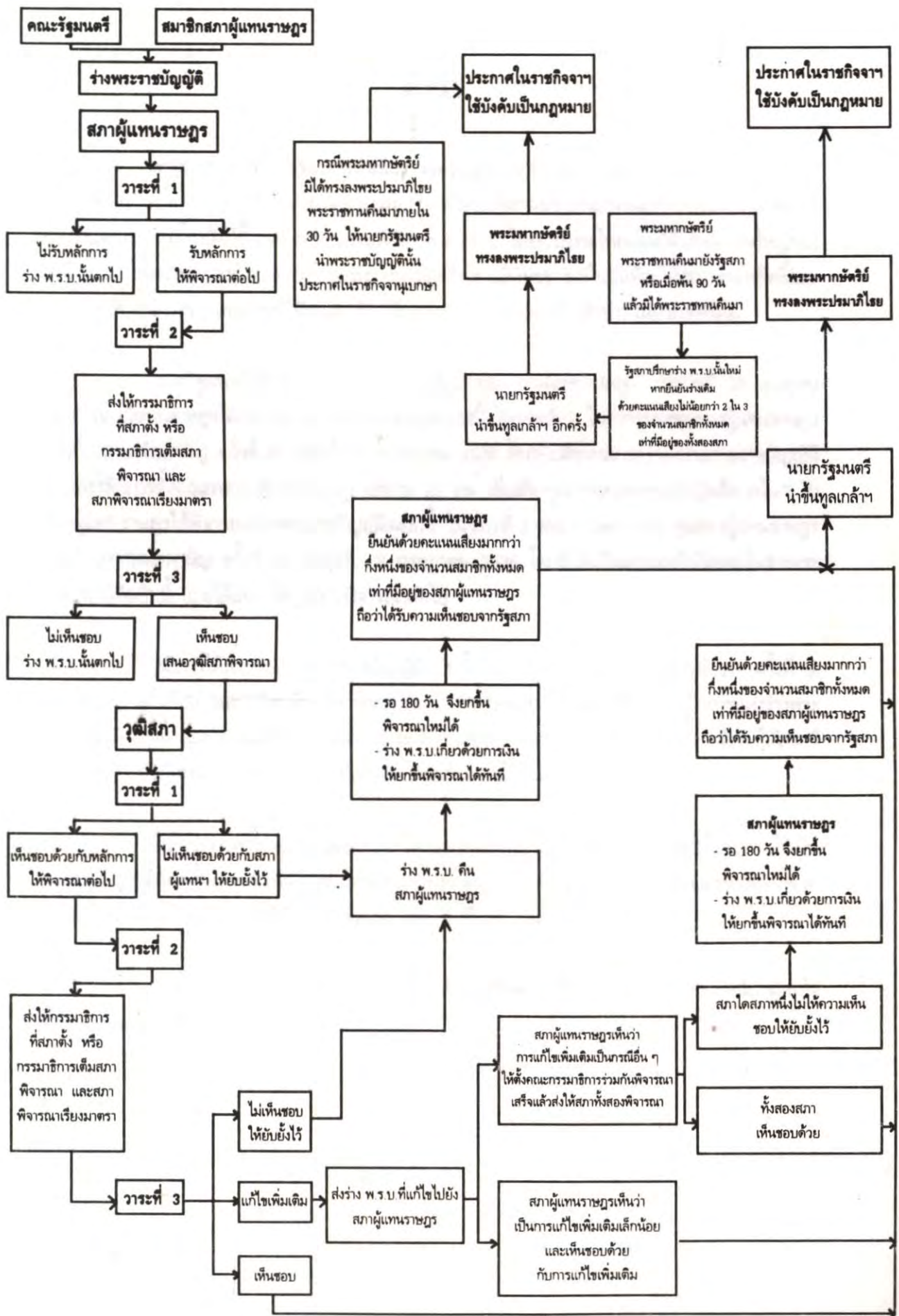
3961134215

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชாயงาน
ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
พ.ศ. 2536

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กระบวนการตราพระราชบัญญัติ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำนำ

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชีย และแปซิฟิก พ.ศ.2536 สืบเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยได้ตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิกความตกลงองค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.2531 โดยประเทศไทยเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ขององค์การนี้ ในความตกลงดังกล่าวรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยมีพันธกรณีในอันที่จะให้สถานะเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การและเจ้าหน้าที่ขององค์การในการดำเนินงานและปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2536 สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ 1 ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 2) วันพุธที่ 14 กรกฎาคม 2536 โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 29 คน เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ 2 และ 3 ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 27 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 2) วันพุธที่ 28 กรกฎาคม 2536 โดยมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้เสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ 1 ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 2) วันพฤหัสบดีที่ 29 กรกฎาคม 2536 โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้อนุมัติให้พิจารณาในวาระที่ 2 โดยคณะกรรมการเติมสภา และวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ 3 ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว และได้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2536 ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 110 ตอนที่ 136 วันที่ 16 กันยายน 2536

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาหวังว่าหนังสือฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษา ค้นคว้าตามสมควร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

	หน้า
1. ความเป็นมาขององค์การช่่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก	1
2. การเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่่ายงานศูนย์ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	4
3. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	9
3.1 การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ 1	9
3.2 รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ	12
3.3 การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ 2, 3	18
4. ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว	19
5. การพิจารณาของวุฒิสภา	24
5.1 การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ 1	24
5.2 การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ 2, 3 (คณะกรรมการเติมสภา)	25
6. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2536	26

ภาคผนวก

- คำแปลร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและองค์การ
ช่่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก เกี่ยวกับสำนักงานใหญ่
ขององค์การช่่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
- ความตกลงองค์การช่่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
- อนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันของทบวงการช่่ายงานพิเศษสมัชชา
แห่งสหประชาชาติ ได้รับเอาเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ความเป็นมาของ องค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก*

ความเป็นมา

ในปี 2518 ที่ประชุม Regional Workshop on Aquaculture Planning in Asia ซึ่งได้จัดที่กรุงเทพฯ ได้เสนอแนะให้จัดตั้งช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก (NACA) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่ายงานการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ข้อเสนอแนะดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุม FAO Technical Conference on Aquaculture ซึ่งจัดในปี 2519 ที่เมือง TOKYO โดยจัดเป็นส่วนหนึ่งของ ^{kyoto} Kyoto Strategy การดำเนินงานของโครงการจะอยู่ภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (TCDC) และได้เริ่มดำเนินการในเดือนสิงหาคม 2523 มีสำนักงานของโครงการตั้งอยู่ในประเทศไทย โดยได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจาก UNDP ซึ่งจะสิ้นสุดลงในปี 2532 ดังนั้น ก่อนที่ความช่วยเหลือทางการเงินจาก UNDP จะสิ้นสุดลง ประเทศสมาชิกจึงได้เห็นชอบร่วมกันที่จะให้คงกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเอเชียและแปซิฟิกไว้ จึงได้ร่วมกันจัดทำความตกลงฉบับใหม่ขึ้น ซึ่งทำให้โครงการช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเปลี่ยนสภาพจากโครงการเป็นองค์การระหว่างรัฐบาล โดยประเทศสมาชิกได้ให้การรับรองความตกลงจัดตั้งองค์การตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2531 ในปัจจุบันได้มี 10 ประเทศเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงฉบับนี้ คือ บังคลาเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี มาเลเซีย สหภาพพม่า เนปาล ปากีสถาน ศรีลังกา และเวียดนาม สำหรับประเทศอื่น ๆ นั้น ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อเข้าเป็นภาคีความตกลงฉบับนี้

เหตุผลในการจัดตั้งองค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชีย และแปซิฟิก (NACA)

โดยที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกมีการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในระดับที่แตกต่างกันรวมทั้งมีความแตกต่างกันในระบบการทำฟาร์มเพาะเลี้ยง และชนิดของปลาที่เพาะเลี้ยง ดังนั้นการจัดการให้มิกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในรูปแบบต่าง ๆ อยู่ภายในศูนย์วิจัยและพัฒนาแห่งเดียวจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากและมีค่าใช้จ่ายสูง ทั้งนี้เนื่องจาก "ปลา" มีความแตกต่างจากสินค้าโภคภัณฑ์การเกษตรที่สำคัญชนิดอื่น เช่น ข้าว ข้าวโพด และปศุสัตว์ เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ที่ประชุม Tokyo Conference จึงได้เสนอแนะให้มีการจัดทำในลักษณะเป็นช่ายงาน ภายใต้การนำของ FAO ทั้งนี้เพื่อเป็นการรวมและใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่มีอยู่ในภูมิภาคในรูปแบบของความร่วมมือระหว่างประเทศ อันเป็นการแบ่งส่วนความรับผิดชอบในการทำงานวิจัย การฝึกอบรม

และการแลกเปลี่ยนข้อมูลก็จะเป็นแนวทางที่จะทำให้มีการใช้ศักยภาพได้อย่างเต็มที่โดยไม่เกิดการซ้ำซ้อน ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีสถาบันการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระดับชาติแห่งใดในเอเชียที่มีอุปกรณ์และบุคลากร

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง NACA

องค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (1) ส่งเสริมการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มผลผลิตอาหาร
- (2) เพิ่มรายได้ในชนบทและเพิ่มการจ้างงาน
- (3) กระจายผลผลิตจากฟาร์ม และ
- (4) เพิ่มรายได้และการออมทรัพย์

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น องค์การ จะทำการวิจัยเกี่ยวกับระบบการทำฟาร์มเพาะเลี้ยงที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว ผูกอบรมบุคลากรเพื่อพัฒนาการเพาะเลี้ยงในระดับชาติ และจัดทำระบบระดับภูมิภาคเพื่อพัฒนาการวางแผน การวิจัย และการฝึกอบรม ต่อมาวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นได้ขยายรวมไปถึงการจัดตั้งช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเสริมสร้างให้สถาบันวิจัยมีศักยภาพสูงขึ้น การประสานงานระหว่างศูนย์ระดับชาติ และศูนย์ระดับภูมิภาค ส่งเสริมบทบาทของสตรีในการพัฒนาการเพาะเลี้ยง

กลไกขององค์การช่ายงานฯ

เพื่อให้กิจกรรมของ NACA ดำเนินไปด้วยดี NACA จึงได้กำหนดให้สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระดับชาติ 4 แห่งในประเทศไทย (1) จีน (1) อินเดีย (1) และฟิลิปปินส์ (1) ทำหน้าที่เป็นศูนย์ระดับภูมิภาค (Regional Lead Center) เพื่อแบ่งความรับผิดชอบในการพัฒนาการเพาะเลี้ยง นอกจากนี้ยังได้มีการจัดตั้งศูนย์ระดับชาติขึ้นอีก 5 แห่งในบังคลาเทศ (1) อินโดนีเซีย (2) เนปาล (1) และฟิลิปปินส์ (1) ศูนย์ระดับชาติดังกล่าวจะประสานงานอย่างใกล้ชิดกับศูนย์ระดับภูมิภาค

ศูนย์ระดับภูมิภาคมีหน้าที่ทำงานวิจัย ผูกอบรม และแลกเปลี่ยนข้อมูล แต่ละศูนย์จะเน้นการทำงานในเรื่องระบบการทำฟาร์มและชนิดของปลาที่จะทำการเพาะเลี้ยงที่มีความสำคัญต่อประเทศของตนและต่อภูมิภาค ในขณะที่เดียวกันศูนย์ระดับชาติต่าง ๆ ก็จะต้องนำเทคนิคต่าง ๆ ที่ได้รับไปปรับปรุงให้เหมาะกับสภาพท้องถิ่น

ผลกระทบต่อการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

กิจกรรมของ NACA ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเพาะเลี้ยงการทำให้เกิดความร่วมมือในระหว่างประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งการทำให้เกิดผลเพื่อความช่วยเหลือในโครงการต่าง ๆ รวมทั้งความช่วยเหลือที่จะได้รับจากองค์กรต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้สถาบันของชาติที่เกี่ยวข้องมีความมั่นคงยิ่งขึ้น ในการผูกอบรมนั้น NACA ได้จัดหลักสูตรระยะเวลา 1 ปี สำหรับนักวิชาการอาวุโสด้านการเพาะเลี้ยง หลักสูตรผูกอบรม 4 เดือนด้านการเลี้ยงปลาแบบผสมผสาน หลักสูตรผูกอบรมระยะเวลา 3 เดือนเกี่ยวกับการจัดการสุขอนามัยของปลาในเขตร้อน ผู้เข้ารับการอบรมจากหลักสูตรต่าง ๆ ที่ NACA จัดขึ้นได้เข้าไปมีบทบาททั้งใน

ภาครัฐบาลและเอกชน ซึ่งยังผลให้ผลผลิตสัตว์น้ำในระยะเวลาต่อมาเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก อาทิเช่น ในปี 2531 ผลผลิตที่ได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นเป็น 12 ล้านตัน หรือเท่ากับ 22% ของผลผลิตทางการประมง ซึ่งเพิ่มจากผลผลิตของปี 2519 ถึง 3 เท่าตัว ในช่วงปี 2523-2531 จะเห็นได้ว่าผลผลิตได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จาก 5.8 ล้านตัน ในปี 2523 เป็น 12 ล้านตันในปี 2531 ซึ่งผลผลิตมีอัตราเพิ่ม 10.5% ต่อปี

แผนปฏิบัติงาน

NACA ได้จัดทำแผนการพัฒนากิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระยะเวลา 5 ปี โดยสะท้อนถึงความต้องการของประเทศสมาชิกและความสำคัญที่มีต่อภูมิภาค โดยเป็นผลมาจากการประชุมกับรัฐบาลประเทศต่าง ๆ องค์กรระดับภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศรวมทั้งภาคเอกชน

กิจกรรมที่นับว่ามีความสำคัญกิจกรรมหนึ่ง คือ การจัดการด้านสุขอนามัยของปลา ทั้งนี้ NACA ได้ทำการศึกษาในภูมิภาคและจัดประชุมเรื่องสุขอนามัยของปลาในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก โดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก ADB การประชุมดังกล่าวเป็นที่สนใจขององค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้แล้ว NACA ยังได้ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนากิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีขอบข่ายรวมไปถึงด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ การพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมในชนบท ทั้งนี้ NACA จะดำเนินกิจกรรมดังกล่าวโดยการจัดให้มีการร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (TCDC)

ลักษณะขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

โดยที่ NACA เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล กลไกในการทำงานของ NACA จึงต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศสมาชิก เพื่อทำกิจกรรมในส่วนที่เป็นความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (TCDC) นอกจากการให้การสนับสนุนในลักษณะ in-kind service ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคลากรและอุปกรณ์เพื่อการเพาะเลี้ยงต่าง ๆ แล้ว ประเทศสมาชิกยังต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของ core activities โดยการบริจาคเงินให้กองทุน ซึ่งตามข้อตกลงนั้นแต่ละประเทศจะมีอัตราส่วนการบริจาคเงินจาก 10,000-60,000 เหรียญต่อปี และตามความตกลงจัดตั้ง NACA นั้น ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะมีผู้แทนเข้าร่วมในคณะกรรมการบริหาร ซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดของ NACA ในการกำหนดนโยบาย นอกจากนี้แล้วองค์กรและรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนทางการเงินจะสามารถแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมในคณะกรรมการบริหารได้ในฐานะสมาชิกสมทบ คณะกรรมการบริหารจะรับคำแนะนำทางวิชาการจากคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ (Technical Advisory Committee)

การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. คณะรัฐมนตรี ซึ่งมีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีการเสนอใหม่ต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2536

สืบเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยได้ตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิกความตกลงองค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.2531 โดยประเทศไทยเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ขององค์การนี้ ในความตกลงดังกล่าวรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยมีพันธกรณีในอันที่จะให้สถานะเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การและเจ้าหน้าที่ขององค์การในการดำเนินงานและปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีดังนี้

(สำเนา)

เลขรับ ๑๘/๒๕๓๖ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๒๐๓/๕๕๓๕

สำนักนายกรัฐมนตรี้

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ เมษายน ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้ เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ต่อรัฐสภา
จึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๕๑๐๐๐๗

โทรสาร. ๒๕๒๖๓๕๕

สำเนาถูกต้อง
B. Yuthakarn

(นายประยุทธ์ อักษรมัต)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระ กองการประชุม

Prasert พิมพ์

Prasert ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
 ขององค์การช่่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
 พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยได้ตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิกในความตกลงองค์การช่่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งความตกลงดังกล่าวกำหนดให้องค์การช่่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเป็นผู้ดำเนินงานและปฏิบัติการอีกอันเป็นหน้าที่ขององค์การให้เป็นไปตามความตกลง ดังนั้นเพื่อให้องค์การและเจ้าหน้าที่ขององค์การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานขององค์การในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการค้าเนิงานขององค์การช้างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

แห่งเอเซียและแปซิฟิก

พ.ศ.

.....
.....
.....

ได้จัดพิมพ์แล้ว

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการค้าเนิงานขององค์การช้างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเซียและแปซิฟิก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนิงานขององค์การช้างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเซียและแปซิฟิก พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ "องค์การ" หมายความว่า องค์การช้างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเซียและแปซิฟิก ที่จัดตั้งขึ้นตามความตกลงขององค์การช้างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเซียและแปซิฟิก ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการค้าเนิงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์

- (๑) ให้ขอรับนับถือว่า องค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามืภูมิลาเนาในประเทศไทย
- (๒) ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่

(โปรดพลิก)

หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ ให้องค์การ ทริพย์สิน และสินทรัพย์ขององค์การ
เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยองค์การให้ปฏิบัติหน้าที่
ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และองค์การช่างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ของ
องค์การช่างานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ฝ่ายระเบียบวาระ
Siyam Anant

Siyam Anant พิมพ์
Bongje ตราจ

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การ
ช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอในคราวประชุมสภา
ผู้แทนราษฎร ชุดที่ 18 ปีที่ 1 ครั้งที่ 23 (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2536

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ 1

เมื่อรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม) ได้แถลงหลัก
การและเหตุผลประกอบการ เสนอร่างพระราชบัญญัติแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปราย สรุปได้ดังนี้

1. มีความจำเป็นอย่างไร ที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ เพราะตามที่รัฐมนตรีได้กล่าวว่า
โครงการนี้มีมานานแล้ว ก็ยังสามารถดำเนินการอยู่ได้จนปัจจุบันซึ่งก็ไม่เห็นว่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมาย
ออกมาให้ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์แต่อย่างใด
2. เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้แล้ว ประเทศไทยจะได้ประโยชน์อย่างไรเกี่ยวกับสัตว์น้ำ อย่างการ
ประมงน้ำจืดการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยอย่างเช่น ปลาน้ำจืดที่หายาก ปัจจุบันประเทศไทยได้
เพาะเลี้ยงขึ้นมาจำนวนมาก เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วจะอำนวยผลถึงปลาน้ำจืดของไทยหรือไม่อย่างไร
3. หากกฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาแล้ว ชาวประมงของประเทศไทยจะมีสิทธิในการจับปลาใน
น่านน้ำต่างประเทศโดยเสรีหรือไม่เช่นในเขตน่านน้ำของเวียดนามหรือพม่า
4. องค์การนี้ตั้งอยู่ที่ไหน และมีการดำเนินงานอย่างไร เพราะตามมาตรา 4 ที่บัญญัติว่า ให้
ยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย ในเมื่อองค์การนี้ตั้งอยู่ใน
ประเทศไทยแล้ว ทำไมต้องมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทยอีก
5. ตามบทบัญญัติมาตรา 4 (2) เจ้าหน้าที่ของต่างประเทศได้รับเอกสิทธิ์อย่างมากมาย จะมีข้อ
จำกัดอย่างไรหรือไม่ และความตกลงในเรื่องที่จะให้เอกสิทธิ์นั้นได้ไปตกลงกับเขาไว้ว่าอย่างไร
6. เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่สงสัยว่าเมื่อองค์การนี้ตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2531
ก็ยังดำเนินงานได้อยู่ หากไม่ออกกฎหมายฉบับนี้มาแล้วจะดำเนินงานต่อไปไม่ได้ หรืออย่างไร
7. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความจำเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลควรหาทางส่งเสริมอาชีพการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำแก่ประชาชน โดยมุ่งพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมการส่งออก เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

คำชี้แจงของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม) ^{๗๖๐}

1. ในเรื่องความเป็นมาขององค์การชู้ยงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกนี้ เดิมเป็นโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือทางด้านการเงินจากองค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ของโครงการตั้งอยู่ในประเทศไทย
2. เมื่อโครงการจะสิ้นสุดลงสมาชิกของโครงการจึงได้ร่วมมือกันทำความตกลงขึ้นมาใหม่ โดยให้เป็นองค์การระหว่างรัฐบาล เมื่อปี พ.ศ.2531 และก็มีมาจนถึงปัจจุบัน
3. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกฎหมายฉบับนี้ก็คือ ทำให้ประเทศไทยเป็นที่ยอมรับจากประเทศสมาชิกทั้งหลายในภูมิภาคของเรา และนักวิชาการของไทยก็จะได้รับทุนในการวิจัยค้นคว้า เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาการด้านนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

คำชี้แจงของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ)

1. เดิมองค์การนี้เป็นแต่เพียงโครงการซึ่งมีมาแต่ปี พ.ศ.2523 โดยได้รับความช่วยเหลือจากสหประชาชาติและสมาชิกมีความเห็นว่าควรจะเปลี่ยนเป็นองค์การ ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ.2535 สภานิติบัญญัติแห่งชาติของประเทศไทยก็ได้ให้การรับรององค์การนี้แล้ว
2. ประเทศไทยเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ขององค์การ โดยตั้งอยู่ที่เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ดังนั้นเมื่อเราเป็นที่ตั้งสำนักงานขององค์การแล้ว ก็จำเป็นจะต้องมีกฎหมายออกมาเพื่อรับรองและให้ความคุ้มครองให้เอกสิทธิแก่ องค์การ ทรัพย์สิน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ชาวต่างประเทศที่เข้ามาปฏิบัติงานเกี่ยวกับองค์การนี้ในประเทศไทยเหมือนดังที่เราได้ให้เอกสิทธิและความคุ้มครองกันตลอดจนการรับรองแก่องค์การอื่น ๆ ที่เข้ามาตั้งอยู่ในประเทศไทย

เมื่อการอภิปรายยุติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชู้ยงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน 29 คน เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชู้ยงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ประกอบด้วย

1. นายกิจจา ใจเย็น	2. นายจรูญ งามพิเชษฐ์
3. นายจักรพันธ์ ยมจินดา	4. นายจำนงค์ โพธิสาโร
5. นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	6. นายเดชา สามารถ
7. นายตรีพล เจาะจิตต์	8. นายนิยม คำแหง
9. นายบรรจง เทียนส่องรัมย์	10. นางบังอร สายสิทธิ์
11. นายบุญทรง วงศ์กี	12. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
13. นายปลอดประสพ สุรัสวดี	14. นายปองพล อติเรกสาร

15. นางสาวพวงเพชร สารคุณ	16. นายมอนินทร์ รินคำ
17. นายमुख สุไลมาน	18. นายยงยศ อรุณวาสสระเศรษฐ
19. นายวโรทัย ภิญญาสาสน์	20. นายวิเชียร คันท่อง
21. นายวิสูตร ตวยานนท์	22. นายสง่า ชนสงวนวงศ์
23. นายสมคิด นวลเปียน	24. นายสมชาย สาติษฐ์
25. นายสมุทร มงคลกิติ	26. นาย ^{นาง} สุมาลี ยุกตานนท์
27. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	28. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์
29. นายอนุศักดิ์ มโนรมย์ภัทรสาร	

คณะกรรมการการวิสามัญได้รับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาตามที่สภามอบหมายโดย

1. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้เลือก นายจำนงค์ โพธิสาโร เป็นประธานคณะกรรมการ และ นายปลอดประสพ สุรัสวดี เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นางสาวพยอม ทองสุริยาพงษ์ และ นายภูษดา อุทยานิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงรายงานผลการพิจารณาต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระ 2 และ 3 ต่อไป

(สำเนา)

ร. ๕๓/๐๕/๖๕๓๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖/๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการ
ดำเนินงานขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกิจจา ใจเย็น	๒. นายจรรยา งามพิเชษฐ์
๓. นายจักรพันธ์ ยมจินดา	๔. นายจำนงค์ โพธิสาโร
๕. นายชาติตรี นิริยะกิจไพบูลย์	๖. นายเดชา สามารถ
๗. นายตรีพล เจาะจิตต์	๘. นายนิยม คำแหง
๘. นายบรรจง เทียนส่องรัศมี	๑๐. นางบังอร สายสิทธิ์
๑๑. นายบุญทรง วงศ์กวี	๑๒. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๑๓. นายปลอดประสพ สุรัสวดี	๑๔. นายpongพล อติเรกสาร
๑๕. นางสาวพวงเพชร สารคุณ	๑๖. นายมอนอินทร์ รินคำ
๑๗. นายมุข สุไลมาน	๑๘. นายยงยศ อรุณเวสสะเศรชฐ์
๑๘. นายวโรทัย ภิญญาสาสน์	๒๐. นายวิเชียร คันหม่อง
๒๑. นายวิสูตร ตวยานนท์	๒๒. นายสง่า วัฒนวงค์
๒๓. นายสมคิด นวลเป็ชน	๒๔. นายสมชาย สาดิษฐ์
๒๕. นายสมุทร มงคลกิติ	๒๖. นางสุมาลี ยุทธาเนนท์
๒๗. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๒๘. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์
๒๘. นายอนุศักดิ์ มโนรมย์ภัทรสาร	

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯ สนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

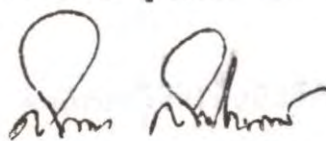
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จำนงค์ ไพจิกรสาร

(นายจำนงค์ ไพจิกรสาร)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายสามารถ คัมภีรานนท์)

หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๑

กองกรรมการ

โทร. ๒๕๐๕๖๒๗

๒๕๓๖๖๓๑

รัชนี้ พิมพ์

สุชาติ ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าในงานขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือกนายจ่านงค์ โทธิสาโร เป็นประธานคณะกรรมการ และนายปลอดประสพ สุรัสวดี เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นางสาวพยอม ทองสุริยาพงษ์ และนายภฤชญา อุกษานิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๔. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายจ่านงค์ โภธิสาโร)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

แห่งเอเชียและแปซิฟิก

พ.ศ.,

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่ายงานศูนย์
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่ายงานศูนย์
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"องค์การ" หมายความว่า องค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก ที่จัด
ตั้งขึ้นตามความตกลงขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์

- (๑) ให้ยอมรับนับถือว่า องค์การ เป็นนิติบุคคล และให้ถือว่า มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
- (๒) ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่

หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ ให้องค์การ ทรัพย์สิน และสินทรัพย์ขององค์การ เจ้าหน้าที่

และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยองค์การให้ปฏิบัติหน้าที่ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
ตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและองค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
แห่งเอเชียและแปซิฟิกเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ 2,

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 18 ปีที่ 1 ครั้งที่ 27 (สมัยสามัญ สมัยที่ 2) วันพุธที่ 28 กรกฎาคม 2536 สรุปได้ดังนี้

การพิจารณาในวาระที่ 2 ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ

มาตรา 3

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ

มาตรา 4

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ

มาตรา 5

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ

การพิจารณาในวาระที่ 3

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่ 3 ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. แล้วเสนอให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างเกี่ยวด้วยการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน 30 วัน

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
(สำเนา)

เลขรับ ๑๘/๒๕๓๖ วันที่ ๒๘ ก.ค. ๓๖
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ที่ สผ ๐๐๐๘/๑๘๖๐๐

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐
๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญ
ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณา
ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐
อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) มารุต บุณนาค
(นายมารุต บุณนาค)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๑๓๕๐๐

สำเนาถูกต้อง
ชนิดา พลชอบ
(นางชนิดา พลชอบ)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระและรายงานการประชุม
กองการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วิมลพิมพ์
ตรวจ

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนืองงานขององค์การ
 ข่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนืองงานขององค์การ
 ข่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
 ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ และตั้ง
 กรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
 สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๗ (สมัยสามัญ
 ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อ
 วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล
 (นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล)
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนืองงาน
 ขององค์การช้ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
 พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการค้าเนืองงานขององค์การช้ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยได้ตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิกในความตกลงองค์การช้ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งความตกลงดังกล่าวกำหนดให้องค์การช้ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเป็นผู้ดำเนินการและปฏิบัติการอื่นอันเป็นหน้าที่ขององค์การให้เป็นไปตามความตกลง ดังนั้นเพื่อให้องค์การและเจ้าหน้าที่ขององค์การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินการและการปฏิบัติงานขององค์การในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ ให้องค์การ ทวิพจน์ และลินทวิพจน์ขององค์การ
เจ้าหน้าที่และนักเชี่ยวชาญชาวต่างประเทศซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยองค์การให้ปฏิบัติหน้าที่
ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และองค์การชำนาญพิเศษแพะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ของ
องค์การชำนาญพิเศษแพะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

สำเนาถูกต้อง

จินดา ผลชอบ

(นางจินดา ผลชอบ)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระและรายงานการประชุม
กองการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

พิมพ์
ตราจ

การพิจารณาของวุฒิสภา

การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ 1

ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9 (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 29 กรกฎาคม 2536 ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชಾಯานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบแล้ว โดยเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านสารบบและบันทึกหลักการเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชಾಯานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ต่อที่ประชุมวุฒิสภา หลังจากนั้นสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

1. ตามบทบัญญัติในมาตรา 4 ได้ให้ออกสิทธิและความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย การเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย ก็ได้รับออกสิทธิแล้วคนขับรถคนส่งของ ก็ถือว่าปฏิบัติหน้าที่อย่างนี้เขาก็อ้างออกสิทธิและความคุ้มครองได้ แต่กรณีเจ้าหน้าที่ชาวไทยไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศจะได้รับออกสิทธิและความคุ้มครองก็เฉพาะแต่เจ้าหน้าที่ระดับสูง และเป็นการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะโดยตำแหน่งเท่านั้นมิใช่ในฐานะไปปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นควรกำหนดให้ชัดเจนในการให้ออกสิทธิและความคุ้มครองควรจะให้แก่ใครบ้าง
2. ในมาตรา 4(1) ให้อยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล การยอมรับนับนี้ขอบเขตแค่เพียงไร
3. คนไทยมีโอกาสหรือไม่ที่จะได้รับการส่งเสริมให้เป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูง เป็นผู้บริหารในองค์การนี้ให้สมกับที่ประเทศไทยได้ยอมให้ออกสิทธิและความคุ้มครองแก่องค์การนี้แล้ว เพราะเท่าที่ผ่านมาคนไทยเคยได้รับหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ระดับต่ำ เท่านั้น ทั้งที่มีองค์การในประเทศไทยหลาย ๆ องค์การ

คำชี้แจงของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม)

1. ในประเด็นเกี่ยวกับที่ให้อยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคลนั้น การที่ได้บัญญัติไว้เช่นนั้น เพราะเป็นเรื่องการแปลความ เป็นถ้อยคำสำนวนที่เป็นสากลแล้วจึงได้บัญญัติว่า ให้อยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล
2. ในประเด็นที่เป็นกังวลว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการให้ออกสิทธิและความคุ้มครองกว้างขวางเกินไปนั้น ความจริงพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ออกสิทธิเฉพาะกับเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยเท่านั้น ไม่ได้ให้ออกสิทธิแก่คนไทยที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การนี้
3. ปัจจุบันมีคนไทยเป็นผู้อำนวยการขององค์การนี้อยู่แล้ว

เมื่อการอภิปรายยุติ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชำนานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ต่อจากนั้น
ที่ประชุมได้อนุมัติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยคณะกรรมการกฤษฎีกาเพิ่มเติมสภาตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ

การพิจารณาในวาระที่ 2

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชำนานศูนย์เพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร	
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร	
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร	
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร	
มาตรา 3	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร	
มาตรา 4	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร	
มาตรา 5	ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกอภิปราย ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร	

การพิจารณาในวาระที่ 3

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่ 2 ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยกับสภา
ผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การชำนานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ... ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ซึ่งนายกรัฐมนตรี ได้นำขึ้น
ทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในราชกิจจานุเบกษา
เล่มที่ 110 ตอนที่ 138 ลงวันที่ 16 กันยายน 2536

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การข้าราชการศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
แห่งเอเชียและแปซิฟิก

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การข้าราชการศูนย์
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การ
ข้าราชการศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์การ” หมายความว่า องค์การข้าราชการศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชีย
และแปซิฟิก ที่จัดตั้งขึ้นตามความตกลงองค์การข้าราชการศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์
(๑) ให้ยอมรับนับถือว่า องค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

ไทย

(๒) ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ ให้องค์การ ทรัพย์สิน และสินทรัพย์ขององค์การ เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยองค์การให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและองค์การชำนาญานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ขององค์การชำนาญานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้ตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิกในความตกลงองค์การชำนาญานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งความตกลงดังกล่าวกำหนดให้องค์การชำนาญานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเป็นผู้ดำเนินงานและปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ขององค์การให้เป็นไปตามความตกลง ดังนั้น เพื่อให้องค์การและเจ้าหน้าที่ขององค์การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานขององค์การในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก

คำแปล
ร่างความตกลง
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และ

องค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก
เกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

โดยคำนี้ถึงความปรารถนาขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "องค์การ") ที่จะจัดตั้งสำนักงานใหญ่ขึ้นที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "รัฐบาล") และองค์การจึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. องค์การจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือประเทศสมาชิกในความพยายามที่จะขยายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อ
1. เพิ่มผลผลิต
 2. ปรับปรุงรายได้และการจ้างงานในชนบท
 3. เพิ่มประเภทการผลิตทางการเกษตร และ
 4. เพิ่มรายได้เงินตราต่างประเทศและการออมทรัพย์
- ข้อ 2. เพื่อให้้องค์การสามารถปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ได้ ให้้องค์การมีสถานะเป็นนิติบุคคล และมีความสามารถในอันที่จะทำสัญญาและได้มาและจำหน่ายจ่ายโอนซึ่งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ที่จำเป็นแก่การดำเนินกิจกรรมของ้องค์การ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับของกฎหมายไทย
- ข้อ 3. ้องค์การจะได้รับการยกเว้นภาษีทางตรงในส่วนที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ ทรัพย์สินและเงินได้ อย่างไรก็ตาม้องค์การจะไม่ขอยกเว้นภาษีซึ่งความจริงเป็นเพียงค่าใช้จ่ายบริการสาธารณสุขโลก

- ข้อ 4. องค์การจะได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในประเทศไทยซึ่งอุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นในปริมาณที่สมเหตุสมผล รวมทั้งยานยนต์ในจำนวนที่สมเหตุสมผลที่จะนำเข้ามาเพื่อใช้โดยตรงในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การ โดยได้รับยกเว้นภาษีนำเข้า ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของประเทศไทย
- อุปกรณ์ วัสดุและยานยนต์ดังกล่าวข้างต้น จะต้องเสียภาษีนำเข้าและค่าธรรมเนียม หากมีการขายหรือโอนภายในประเทศไทยให้แก่บุคคลใดหรือองค์การใดที่ไม่มีสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีหรือเอกสิทธิในลักษณะเดียวกัน
- ข้อ 5. ผู้ประสานงานและเจ้าหน้าที่บริหารขององค์การพร้อมด้วยสมาชิกในครอบครัวและบุคคลที่ประกอบเป็นครัวเรือน รวมทั้งผู้แทนประเทศสมาชิกขององค์การและผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะได้รับการพิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจ และได้รับความสะดวกตามความเหมาะสมในเรื่องที่เกี่ยวกับการเดินทางเข้าประเทศและการพำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยในช่วงเวลาที่มาปฏิบัติหน้าที่
- ข้อ 6. องค์การจะได้รับสิทธิในอันที่จะใช้บัญชีธนาคารในเงินตราต่างประเทศ และจะได้รับสิทธิในการเก็บรักษา การโอนและแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเท่าที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และโดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในประเทศไทย
- ข้อ 7. ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์การจะได้รับความคุ้มกันจากการถูกยึด ถูกริบ ถูกเกณฑ์ ไปใช้ ถูกเวนคืน หรือการถูกอายัด
- ข้อ 8. เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศที่ได้รับการแต่งตั้งโดยองค์การให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระบุในข้อ 1 และได้แจ้งรายชื่อต่อส่วนราชการไทยที่มีอำนาจจะได้รับสิทธิภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของไทย ดังนี้
- (1) จะได้รับสิทธิให้นำเข้ามาในประเทศไทยซึ่งของใช้ส่วนตัวและของใช้ประจำบ้าน (ยกเว้นยานยนต์) ในจำนวนที่สมเหตุสมผลภายในระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่เดินทางมาถึงประเทศไทยเป็นครั้งแรกโดยได้รับยกเว้นภาษีนำเข้า ในกรณีที่ก่อนหน้านั้นบุคคลผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่นอกประเทศไทย และ

(2) จะได้รับการยกเว้นภาษีจากเงินเดือนและจากเงินได้หึ่งปวงที่ได้รับจาก
องค์การในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการ

ข้อ 9.

(1) เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ได้กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้ได้ให้แก่ผู้ที่
เกี่ยวข้องมิใช่เพื่อประโยชน์ส่วนตัว แต่ให้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานขององค์การ
องค์การควรสละซึ่งความคุ้มกันดังกล่าว เมื่อไรก็ตามที่ความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางต่อ
ขบวนการยุติธรรม

(2) องค์การและผู้ได้รับประโยชน์จากเอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังกล่าวต้อง
ร่วมมือตลอดเวลากับส่วนราชการไทย เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการบริหารงานด้วยดี
ของสำนักงานและเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เอกสิทธิ์ความคุ้มกันและสิ่งอำนวยความสะดวก
ที่ระบุไว้ตามความตกลงฉบับนี้ในทางที่มีขอบ

(3) ไม่มีข้อความใดในความตกลงฉบับนี้ที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิของรัฐบาล
ในอันที่จะดำเนินมาตรการที่ตนเห็นว่าจำเป็น เพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติและ
ความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ 10.

(1) รัฐบาลและองค์การอาจทำความตกลงเพิ่มเติมใด ๆ ที่อาจจำเป็นภายใน
ขอบข่ายของความตกลงฉบับนี้

(2) ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างองค์การและรัฐบาลที่เกี่ยวกับการตีความหรือการ
ใช้ความตกลงฉบับนี้ให้ระงับโดยการเจรจา

ข้อ 11.

(1) ความตกลงฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
บริหารขององค์การและการให้สัตยาบันโดยรัฐบาล

(2) การหารือเกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงความตกลงฉบับนี้ให้กระทำเมื่อได้รับ
การร้องขอจากรัฐบาลหรือจากองค์การ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้กระทำโดย
ความยินยอมของทั้งสองฝ่าย

(3) ความตกลงฉบับนี้และความตกลงเพิ่มเติมใด ๆ ที่ทำโดยรัฐบาลและองค์การ
ตามความตกลงฉบับนี้ จะสิ้นสุดการมีผลบังคับ 6 เดือน หลังจากที่รัฐบาลและองค์การได้
แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงการตัดสินใจที่จะเลิกความตกลงฉบับนี้

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้แทนของแต่ละฝ่ายได้ลงนามในความตกลงนี้ เป็นคู่ฉบับ
เป็นภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามองค์การช่างงานศูนย์
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

ลงนาม

ลงนาม

(

)

(

)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์แห่งประเทศไทย

ผู้ประสานงาน

ความตกลงองค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ*
แห่งเอเชียและแปซิฟิก

ภาคีสัญญา

คำนึงถึง ความสำคัญยิ่งของการประมงว่าเป็นส่วนที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ตระหนักว่า การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างและการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำที่ตกค้าง

ตระหนักว่า การสถาปนา และการให้ช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในภูมิภาคคงอยู่ต่อไป จะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

พิจารณาเห็นว่า ความสำเร็จของช่ายงานดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในภูมิภาค

พิจารณาเห็นว่า ความร่วมมือในเรื่องนี้จะประสบผลสำเร็จที่สุดก็ด้วยการสถาปนาองค์การระหว่างรัฐบาลเพื่อกำเนินกิจกรรม โดยร่วมมือกับรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งองค์การและสถาบันอื่น ๆ ที่จะสามารถให้การสนับสนุนทางด้านการเงินและทางวิชาการ

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

การสถาปนา

ภาคีสัญญาจะสถาปนาองค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก (NACA) โดยมีจุดประสงค์และหน้าที่ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

ข้อ 2

คำจำกัดความ

เพื่อความมุ่งหมายของความตกลงฉบับนี้

"การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ" หมายถึง การเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีชีวิต

* กองอนุรักษ์ทรัพยากรประมง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

"รัฐบาลผู้ให้" หมายถึง รัฐบาลประเทศใดประเทศหนึ่งนอกเหนือจากรัฐบาลประเทศสมาชิก ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอันมากต่อกิจกรรมขององค์การ และได้ทำความตกลงตามบทบัญญัติใน ข้อ 15 แห่งความตกลงฉบับนี้

"สมาชิก" หมายถึง รัฐบาลที่เป็นภาคีสัญญาฉบับนี้

"ศูนย์ระดับชาติ" หมายถึง สถาบันทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับการกำหนดโดยสมาชิก ได้ทำหน้าที่เป็นจุดกลางเพื่อประสานงานกับองค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

"องค์การ" หมายถึง องค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก (NACA)

"ศูนย์ระดับภูมิภาค" หมายถึง สถาบันการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกให้ทำหน้าที่เป็นศูนย์นำ เพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความรับผิดชอบในภูมิภาคขององค์การช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

ข้อ 3

จุดประสงค์

1. จุดประสงค์ขององค์การนี้เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกในความพยายามที่จะขยายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อ
 1. เพิ่มผลผลิต
 2. ปรับปรุงรายได้และการจ้างงานในชนบท
 3. เพิ่มประเภทการผลิตทางการเกษตร และ
 4. เพิ่มรายได้เงินตราต่างประเทศและการออมทรัพย์
2. เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น องค์การจะดำเนินการดังนี้
 1. รวบรวมกำลังในการจัดตั้งช่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการวิจัย ฝึกอบรม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในภูมิภาค
 2. สนับสนุนการประสานความร่วมมือของสถาบันและตกลงระหว่างศูนย์ระดับชาติและศูนย์ระดับภูมิภาคให้เข้มแข็ง โดยการแลกเปลี่ยนบุคคลากรทางวิชาการ ความรู้ทางวิชาการและข้อมูล
 3. ส่งเสริมให้มีความเชื่อมั่นตนเอง ในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในภูมิภาคโดยความร่วมมือทางวิชาการในระหว่างประเทศกำลังพัฒนา และ

4. ส่งเสริมบทบาทของสตรีในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ข้อ 4

หน้าที่

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ องค์การจะ

1. ทำการวิจัยเกี่ยวกับระบบการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว เพื่อการคัดแปลงหรือปรับปรุงทางวิชาการ และเพื่อการพัฒนาวิชาการแบบใหม่
2. ผูกอบรมและยกระดับบุคคลากรที่มีความจำเป็นในการวางแผนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การวิจัย การฝึกอบรม การส่งเสริม และการพัฒนาของประเทศ
3. จัดตั้งระบบข้อมูลระดับภูมิภาคเพื่อให้ข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับพัฒนาการวางแผนการวิจัยและการฝึกอบรม
4. ช่วยเหลือสมาชิกในการส่งเสริมการประสานงานของศูนย์ระดับชาติกับศูนย์ระดับภูมิภาค
5. ช่วยเหลือศูนย์ระดับชาติของสมาชิกในการตรวจสอบและปรับปรุงวิชาการที่มีอยู่แล้วให้ห้องกับความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งช่วยเหลือในด้านการฝึกอบรมพนักงาน เจ้าหน้าที่ส่งเสริม และเกษตรกรในระดับชาติ
6. ถ่ายทอดวิชาการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เหมาะสมและวิชาการอื่น ๆ ที่ได้รับการพัฒนาแล้วที่ศูนย์ระดับภูมิภาคไปยังสมาชิก
7. อำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ ความรู้ทางวิชาการและข้อมูลภายในขอบข่ายของความช่วยเหลือทางวิชาการระหว่างประเทศกำลังพัฒนา
8. พัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมบทบาทสตรีในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในทุกระดับ
9. ช่วยเหลือสมาชิกทำการศึกษาความเป็นไปได้ และการจัดทำโครงการ และ
10. ปฏิบัติงานในด้านอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การตามที่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารขององค์การ

ข้อ 5

ที่ตั้ง

1. คณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องที่ตั้งขององค์การ โดยได้รับความยินยอมจากสมาชิกที่

เกี่ยวข้อง

2. รัฐบาลประเทศเจ้าภาพจะจัดหาสถานที่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือคิดค่าเช่าถูกที่สุด รวมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในที่ตั้งขององค์การ
3. ในกรณีที่มีความจำเป็นคณะกรรมการบริหารอาจจะจัดตั้งสำนักงานรองขึ้นได้โดยได้รับความยินยอมจากสมาชิกที่เกี่ยวข้อง และในการดำเนินการดังกล่าวควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการใช้สถานที่ในศูนย์ที่มีอยู่แล้ว

ข้อ 6

สมาชิกภาพ

1. สมาชิกขององค์การจะเป็นภาคีของความตกลงฉบับนี้
2. สมาชิกเริ่มแรกขององค์การจะเป็นรัฐบาลของประเทศในเอเชียและแปซิฟิกที่ได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้แทนผู้มีอำนาจเต็ม ซึ่งได้ให้การรับรองความตกลงฉบับนี้ โดยได้ให้สัตยาบันหรือได้เข้าเป็นภาคีความตกลงฉบับนี้ รายชื่อรัฐบาลที่ได้รับเชิญมาร่วมประชุมปรากฏในเอกสารที่แนบท้ายความตกลงฉบับนี้
3. คณะกรรมการบริหารขององค์การอาจจะอนุญาตให้รัฐบาลซึ่งมิได้มีชื่อระบุไว้ตามความในวรรค 2 ข้างต้น ซึ่งได้ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิกให้เป็นภาคีแห่งความตกลงฉบับนี้ โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ได้ภาคยานุวัติตามบทบัญญัติในข้อ 16 วรรค 3 ทั้งนี้โดยได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า สองในสาม

ข้อ 7

สิทธิ และภาระผูกพันของสมาชิก

1. ตามความตกลงฉบับนี้สมาชิกจะมีสิทธิ ดังนี้
 1. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารองค์การและการประชุมอื่น ๆ ตามความเหมาะสมที่องค์การจัดขึ้น
 2. ได้รับข้อมูลเท่าที่มีอยู่ภายในองค์การในจำนวนจำกัดที่สมเหตุสมผลในเรื่องที่เกี่ยวข้องรวมทั้งแนวทางที่จะได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการ และความร่วมมือในการศึกษาปัญหาต่างๆตามคำขอ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและ
 3. ได้รับเอกสารสิ่งพิมพ์และข้อมูลอื่น ๆ ที่ทางองค์การอาจจะแจกให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2. ความตกลงฉบับนี้สมาชิกจะต้องมีภาระผูกพันดังนี้
 1. ชำระข้อผูกพันทางการเงินแก่องค์การ
 2. ให้ความร่วมมือในการพิจารณาเกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการขององค์การ
 3. จัดหาข้อมูลที่เหมาะสมเมื่อได้รับการร้องขอจากองค์การ ภายในขอบเขตที่ไม่เป็นการขัดกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของสมาชิก
 4. ปฏิบัติการธุรกิจตามที่ตกลงกันไว้กับสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือในกลุ่มสมาชิกกับองค์การ
 5. อำนวยความสะดวกให้แก่องค์การและสมาชิกภายใต้ระเบียบปฏิบัติของประเทศนั้นๆ ในเรื่องที่สำคัญเพื่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์การ
 6. ให้ความร่วมมือในเรื่องทั่วไปเพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์และหน้าที่ขององค์การ

ข้อ 8

คณะกรรมการบริหาร

1. องค์การจะมีคณะกรรมการบริหาร 1 คณะ ซึ่งแต่ละสมาชิกจะมีตัวแทน คณะกรรมการบริหารจะเป็นองค์กรสูงสุดขององค์การ
2. คณะกรรมการบริหารจะให้การรับรองระเบียบปฏิบัติขององค์การ
3. คณะกรรมการบริหารจะมีประชุมปีละ 1 ครั้ง สำหรับเวลาและสถานที่นั้นจะได้ออกกำหนดกันต่อไป
4. ผู้ประสานงานอาจจะเชิญคณะกรรมการบริหารประชุมนัดพิเศษได้เมื่อได้รับการร้องขอจากสมาชิก ไม่น้อยกว่าสองในสาม
5. ในระเบียบปฏิบัติขององค์การคณะกรรมการบริหารอาจจะกำหนดวิธีการให้ประธานคณะกรรมการบริหารได้คะแนนเสียงจากสมาชิกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ โดยไม่ต้องมีการจัดประชุมคณะกรรมการบริหาร
6. คณะกรรมการบริหารจะเลือกประธานของตนและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ
7. แต่ละสมาชิกจะมี 1 เสียง และหากไม่มีข้อกำหนดเป็นอย่างอื่น การตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารจะถือตามเสียงข้างมาก
8. องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริหารในฐานะที่ปรึกษา

9. ประเทศที่ให้การสนับสนุนแก่องค์การอาจจะเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการบริหารตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับองค์การตามบทบัญญัติในข้อ 15 แห่งความตกลงฉบับนี้

ข้อ 9

หน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

1. หน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมีดังนี้

1. ตัดสินใจในเรื่องนโยบายขององค์การและให้ความเห็นชอบในแผนการทำงานและงบประมาณขององค์การโดยเสียงข้างมากไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิก โดยให้นำข้อสรุปและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติข้อ 11 มาพิจารณา
2. ประเมินความช่วยเหลือของสมาชิกตามที่กำหนดไว้ในข้อ 13 โดยเสียงข้างมากไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก
3. จัดตั้งกองทุนพิเศษเพื่อให้สามารถรับความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนางานและโครงการ
4. กำหนดมาตรฐานทั่วไปและแนวทางเพื่อการจัดการองค์การ
5. ประเมินความก้าวหน้าของงานและกิจกรรมขององค์การ รวมทั้งการตรวจสอบบัญชีตามนโยบายและหลักปฏิบัติที่คณะกรรมการบริหารได้กำหนดไว้ และให้คำแนะนำแก่ผู้ประสานงานเกี่ยวกับการดำเนินงานในเรื่องที่คณะกรรมการบริหารได้ตัดสินใจแล้ว
6. จัดทำและรับรองระเบียบการเงินและระเบียบการบริหารรวมทั้งแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีองค์การ
7. แต่งตั้งผู้ประสานงานรวมทั้งพิจารณาเงื่อนไขในการปฏิบัติงานของผู้ประสานงาน
8. รับรองกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการยุติข้อพิพาทซึ่งได้บัญญัติไว้ในข้อ 19
9. ให้ความเห็นชอบต่อธรรมเนียมปฏิบัติกับรัฐบาลและองค์การหรือสถาบันอื่น ๆ รวมทั้งความตกลงจัดตั้งสำนักงานใหญ่ขององค์การที่ได้กระทำระหว่างองค์การกับประเทศเจ้าภาพ
10. รับรองกฎข้อบังคับสำหรับเจ้าหน้าที่ซึ่งกำหนดเงื่อนไขทั่วไป และสภาพการจ้างงานของเจ้าหน้าที่
11. ให้ความเห็นชอบต่อความตกลงเพื่อความร่วมมือที่ได้จัดทำขึ้นตามบทบัญญัติในข้อ 15
12. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายตามความตกลงฉบับนี้หรืองานที่จะช่วยให้กิจกรรมซึ่งได้รับความเห็นชอบแล้วขององค์การประสบความสำเร็จ

ข้อ 10

ผู้สังเกตการณ์

รัฐบาลที่มีใช้สมาชิก องค์การและสถาบันอื่น ๆ ที่จะสามารถให้การสนับสนุนอย่างสำคัญ ต่อกิจกรรมขององค์การอาจจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริหารในฐานะผู้สังเกตการณ์ ตามระเบียบปฏิบัติขององค์การในบทบัญญัติข้อ 8 วรรค 2

ข้อ 11

คณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ

1. คณะกรรมการบริหารจะตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการชั้น 1 คณะ ประกอบด้วยผู้แทนที่ได้รับ การแต่งตั้งจากสมาชิกขององค์การประเทศละ 1 คน
2. ผู้แทนที่ได้รับ แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถ เป็นพิเศษและมีประสบการณ์ในด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
3. คณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการจะมีการประชุมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เมื่อไหร่ก็ได้ตามคำร้อง ขอของคณะกรรมการบริหาร
4. ในการประชุมประจำปี คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการในคณะ 1 คน ให้เป็นประธานซึ่งจะมีหน้าที่ เรียกประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการประจำปีครั้งต่อไป
5. คณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการจะแนะนำคณะกรรมการบริหารในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับกิจกรรม ทางวิชาการขององค์การ
6. ในการประชุมแต่ละครั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการจะรับรองรายงานการประชุมซึ่งจะเสนอ ต่อคณะกรรมการบริหารต่อไป
7. องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ ที่ปรึกษาทางวิชาการ ผู้แทนรัฐบาลที่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือองค์การรวมทั้งผู้แทนองค์การหรือผู้ แทนสถาบันอื่น ๆ จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมด้วยเมื่อเห็นว่าเหมาะสม

ข้อ 12

ผู้ประสานงานและเจ้าหน้าที่

1. องค์การจะมีผู้ประสานงาน 1 คน ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหาร

2. ผู้ประสานงานจะเป็นผู้แทนที่ถูกต้องตามกฎหมายขององค์การและจะบริหารงานขององค์การตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร
3. ในการประชุมตามปกติของคณะกรรมการบริหารแต่ละครั้ง ผู้ประสานงานจะเสนอเรื่องต่าง ๆ ดังนี้
 - 3.1 รายงานการปฏิบัติงานขององค์การ รวมทั้งรายงานการตรวจบัญชีและ
 - 3.2 ร่างแผนงานและร่างงบประมาณสำหรับปีต่อไป
4. ผู้ประสานงานจะดำเนินการ ดังนี้
 - 4.1 จัดเตรียมและจัดการประชุมต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริหารและการประชุมอื่น ขององค์การ และจะจัดทำฝ่ายเลขานุการสำหรับการประชุมดังกล่าว
 - 4.2 ให้มีการประสานงานระหว่างสมาชิกขององค์การ
 - 4.3 จัดประชุมสัมมนา การฝึกอบรมระดับภูมิภาค และการประชุมอื่น ๆ ตามแผนปฏิบัติงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว
 - 4.4 ริเริ่มโครงการเพื่อประสานแผนปฏิบัติงานกับองค์การในภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ
 - 4.5 รับผิดชอบต่อการบริหารงานขององค์การ
 - 4.6 จัดพิมพ์ผลการวิจัย คู่มือฝึกอบรม ข้อมูลต่างๆตามที่ต้องการ
 - 4.7 ดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การและ
 - 4.8 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารจะกำหนด
5. ผู้ประสานงานจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่และที่ปรึกษาตามนโยบาย หลักเกณฑ์ทั่วไปและแนวทางที่คณะกรรมการบริหารได้กำหนดไว้และตามระเบียบข้อบังคับสำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งนี้ผู้ประสานงานจะประกาศกฎของเจ้าหน้าที่เพื่อการดำเนินการดังกล่าว

ข้อ 13

การเงิน

1. แหล่งเงินขององค์การมีดังนี้
 - 1.1 เงินสมทบที่ได้รับจากสมาชิก
 - 1.2 เงินรายได้ที่ได้รับจากการจัดให้บริการ
 - 1.3 เงินบริจาคโดยมีเงื่อนไขว่าการรับเงินบริจาคดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ขององค์การ และ

- 1.4 แหล่งเงินอื่นๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหาร และสอดคล้องกับนโยบายขององค์การ
2. สมาชิกจะต้องจ่ายเงินสมทบรายปีในเงินตราสกุลใดก็ได้ให้แก่งบประมาณปกติขององค์การ
3. สมาชิกที่ค้างชำระเงินสมทบให้แก่องค์การจะไม่มีสิทธิออกเสียงในคณะกรรมการบริหารถ้าหากจำนวนเงินที่ค้างชำระของสมาชิกนั้นเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนเงินสมทบที่ต้องชำระใน 2 ปีก่อนหน้านั้น อย่างไรก็ตามคณะกรรมการบริหารอาจจะอนุญาตให้สมาชิกนั้นออกเสียงได้ ถ้าหากเป็นที่พอใจว่าการค้างชำระดังกล่าวสืบเนื่องจากเงื่อนไขที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของสมาชิก
4. หากไม่มีการตกลงเป็นอย่างอื่น โดยความเห็นเป็นเอกฉันท์ของสมาชิกแล้ว ภาระหน้าที่ทางการเงินของสมาชิกแต่ละประเทศที่มีต่อคณะกรรมการบริหารและที่มีต่อสมาชิกอื่นจะจำกัดอยู่ภายในขอบเขตพันธะของสมาชิกที่จะต้องให้เงินสมทบแก่งบประมาณขององค์การ

ข้อ 14

สถานะ เอกสิทธิ์ และความคุ้มกัน

1. องค์การจะมีสถานะเป็นนิติบุคคลและมีความสามารถตามกฎหมายเท่าที่จำเป็นเพื่อบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ขององค์การและการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การ
2. องค์การจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้ นอกจากนี้ ผู้แทนของสมาชิก รวมทั้งผู้ประสานงานและเจ้าหน้าที่ขององค์การจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่จำเป็น เพื่อการปฏิบัติหน้าที่แก้องค์การโดยอิสระตามที่องค์การระหว่งประเทศอื่นๆ ได้รับในแต่ละประเทศ
3. ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะให้สถานะ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังกล่าวข้างต้นแก้องค์การ ผู้แทนของประเทศสมาชิก และผู้ประสานงานรวมทั้งเจ้าหน้าที่ขององค์การ โดยให้นำบทบัญญัติในอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งสมัชชาแห่งสหประชาชาติได้รับเอาเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2490 มาบังคับใช้โดยอนุโลม
4. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ให้แกผู้แทนของประเทศสมาชิกและผู้ประสานงานรวมทั้งเจ้าหน้าที่ขององค์การนั้นมิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของเอกชน แต่เพื่อจะพิทักษ์การปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระแก้องค์การ ดังนั้นสมาชิกจึงไม่เพียงมีสิทธิแต่อยู่ภายใต้หน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้แทนของตนในกรณีใด ๆ

ซึ่งสมาชิกรู้เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางต่อกระบวนการความยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่ทำให้เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ที่ให้ความคุ้มกันนั้น ถ้าสมาชิกไม่สละความคุ้มกันของผู้แทนของตน สมาชิกจะต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งการแก้ปัญหาอย่างยุติธรรม ในทำนองเดียวกัน ผู้ประสานงานก็ไม่เพียงมีสิทธิเท่านั้น แต่อยู่ภายใต้หน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของสมาชิกเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ผู้ประสานงานเห็นว่า ความคุ้มกันดังกล่าวจะขัดขวางต่อกระบวนการความยุติธรรมและอาจสละได้โดยไม่ทำให้เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ที่ให้ความคุ้มกันนั้น ถ้าผู้ประสานงานไม่สละความคุ้มกันของสมาชิกเจ้าหน้าที่ ผู้ประสานงานนั้นจะต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะแก้ปัญหาที่ ขอย่างยุติธรรม อนึ่งคณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้สละความคุ้มกันของผู้ประสานงาน

5. องค์การจะทำความตกลงว่าด้วยสำนักงานใหญ่กับประเทศเจ้าภาพ และอาจทำความตกลงกับรัฐอื่น ๆ ซึ่งหน่วยงานขององค์การอาจตั้งอยู่โดยระบุเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน และการอำนวยความสะดวก ซึ่งองค์การจะได้รับ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การและเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การ

ข้อ 15

ความร่วมมือกับรัฐบาลที่ให้ความช่วยเหลือและกับองค์การและสถาบันอื่น

1. ภาคิ์คู่สัญญาตกลงที่จะให้มีความร่วมมือในการทำงานอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์การกับองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ในการนี้องค์การจะเจรจากับ FAO เพื่อทำความตกลงตามบทบัญญัติข้อ 13 แห่งธรรมนูญของ FAO ความตกลงดังกล่าวจะมีเงื่อนไขให้อธิบดีประมงของ FAO อาจแต่งตั้งผู้แทน 1 คนผู้ซึ่งจะได้รับสิทธิเข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ขององค์การในฐานะที่ปรึกษาโดยไม่มีสิทธิออกเสียง
2. ภาคิ์คู่สัญญาตกลงที่จะให้ความร่วมมือระหว่างองค์การกับรัฐบาลประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งความช่วยเหลือดังกล่าวได้ส่งเสริมกิจกรรมขององค์การ ในการนี้องค์การอาจทำความตกลงกับรัฐบาลประเทศที่ให้ความช่วยเหลือเหล่านั้นเพื่อให้เข้าร่วมในกิจกรรมขององค์การ
3. ภาคิ์คู่สัญญาตกลงที่จะให้มีความร่วมมือระหว่างองค์การกับองค์การระหว่างประเทศและสถาบันอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันที่กำลังทำงานเกี่ยวกับการประมงที่อาจให้ความช่วยเหลือแก่งาน และส่งเสริมวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งองค์การอาจทำความตกลงกับองค์การและสถาบันเหล่านั้นได้ ความตกลงดังกล่าวอาจจะรวมถึงการเข้าร่วมขององค์การและสถาบันเหล่านั้นในกิจกรรมขององค์การ

ข้อ 16

การลงนาม การให้สัตยาบัน การภาคยานุวัติ การมีผลบังคับใช้และการเข้าเป็นสมาชิก

1. ความตกลงฉบับนี้จะเปิดให้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ในเอเชียและแปซิฟิกตั้งรายชื่อปรากฏในเอกสารที่แนบท้ายลงนามที่สำนักงานใหญ่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ณ กรุงโรมจนถึงวันที่ 7 มกราคม 2532 รัฐบาลที่ได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้แล้วจะเป็นภาคีโดยการให้สัตยาบัน รัฐบาลที่ยังมิได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้จะเป็นภาคีได้ก็โดยการภาคยานุวัติสาร
2. สัตยาบันหรือภาคยานุวัติสารจะมอบไว้ที่อธิบดีประมงของ FAO ซึ่งจะเป็นผู้รับมอบความตกลงฉบับนี้
3. ภายใต้บทบัญญัติข้อ 6 วรรค 3 ของความตกลงนี้ เมื่อใดก็ตามหลังจากที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ รัฐบาลของประเทศใดที่มีได้มีชื่ออ้างถึงตามความในวรรค 1 ข้างต้นอาจจะยื่นสมัครต่ออธิบดีประมงของ FAO เพื่อขอเข้าเป็นสมาชิกขององค์การโดยอธิบดีประมงของ FAO จะแจ้งสมาชิกเรื่องการสมัครดังกล่าวซึ่งคณะกรรมการบริหารจะตัดสินใจเกี่ยวกับการสมัครนี้ ตามบทบัญญัติในข้อ 6 ถ้าหากพิจารณาให้ความเห็นชอบก็จะเชิญรัฐบาลประเทศนั้นเข้าเป็นภาคีของความตกลงฉบับนี้ รัฐบาลประเทศนั้นจะยื่นภาคยานุวัติสารต่ออธิบดีประมงของ FAO ภายในเวลา 90 วันนับแต่ได้รับการเชิญจากคณะกรรมการบริหาร
4. ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับต่อรัฐบาลประเทศทั้งปวง ที่ได้ให้สัตยาบันหรือเข้าเป็นภาคีในวันที่รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ตามรายชื่อที่ปรากฏในเอกสารแนบท้ายความตกลงนี้อย่างน้อยห้าประเทศ ได้ยื่นสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

ข้อ 17

การแก้ไข

1. คณะกรรมการบริหารอาจแก้ไขความตกลงฉบับนี้โดยเสียงสมาชิกข้างมากสามในสี่ การแก้ไขจะมีผลต่อภาคีสัญญาทั้งหมดในวันที่สามสิบหลังจากกรรมการบริหารได้ให้การรับรอง ยกเว้นสำหรับภาคีสัญญาซึ่งได้แจ้งถึงการขออนุญาตภายในสามสิบวันที่ได้รับการแจ้งรับรองการแก้ไขนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าพันธะใดที่สมาชิกได้ก่อไว้กับองค์การจะยังคงมีผลและใช้บังคับได้ การแก้ไขที่ได้รับการรับรองแล้วจะต้องแจ้งให้ผู้รับมอบความตกลงฉบับนี้ทันที
2. ข้อเสนอเพื่อการแก้ไขความตกลงฉบับนี้อาจทำได้โดยสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่งด้วยการติดต่อไปยังผู้รับมอบความตกลงผู้ซึ่งจะแจ้งข้อเสนอดังกล่าว ไปยังสมาชิกทั้งหมดและผู้ประสานงานของ

องค์การทันที

3. คณะกรรมการบริหารจะไม่รับพิจารณาข้อเสนอเพื่อขอแก้ไขความตกลงฉบับนี้ ถ้าหากผู้รับมอบหมายตกลงไม่ได้รับข้อเสนอขอแก้ไขดังกล่าวอย่างน้อย หนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันเปิดประชุมเพื่อพิจารณาข้อเสนอแก้ไขดังกล่าว

ข้อ 18

การถอนตัวและการสลายตัวขององค์การ

1. เมื่อใดก็ได้ภายหลังจากวันที่ได้เข้าร่วมเป็นภาคีขององค์การนี้เป็นเวลาสามปี สมาชิกอาจแจ้งการถอนตัว ออกจากองค์การไปยังผู้รับมอบความตกลงการถอนตัวดังกล่าวจะมีผลหลังจากที่ผู้รับมอบความตกลงได้รับแจ้งเป็นเวลาสิบสองเดือนหรือจะมีผลเวลาใดก็ได้ตามที่ได้ระบุไว้ในหนังสือแจ้งการขอถอนตัว อย่างไรก็ตามการถอนตัวดังกล่าวมีเงื่อนไขว่าพันธะใด ๆ ที่สมาชิกได้มีต่อองค์การจะยังคงมีผลและใช้บังคับได้

2. องค์การจะสลายตัวเมื่อใดก็ได้โดยการตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารโดยเสียงข้างมากสามในสี่ของสมาชิกการโอนอสังหาริมทรัพย์ขององค์การจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารก่อน สินทรัพย์ใด ๆ ที่ยังคงเหลืออยู่หลังจากที่ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ ที่ติดตั้งได้ถูกโอนไปแล้ว และหลังจากยอดเงินที่ได้รับบริจาคที่ยังมิได้นำไปใช้ได้ถูกส่งคืนไปยังประเทศที่บริจาคแล้ว และหลังจากพันธะทั้งหมดได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ทรัพย์สินดังกล่าวอาจนำมาแจกจ่ายในระหว่างรัฐบาลที่ยังคงเป็นสมาชิกขององค์การในขณะที่ยังคงการสลายตัวการแจกจ่ายจะเป็นไปตามสัดส่วนเงินสมทบที่สมาชิกได้ให้แก่องค์การสำหรับปีก่อนการสลายตัวขององค์การ ตามบทบัญญัติข้อ 13 วรรค 2

ข้อ 19

การตีความ และการยุติข้อพิพาท

1. ข้อพิพาทใด ๆ ที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลงฉบับนี้ ซึ่งไม่สามารถยุติได้โดยการเจรจาต่อรอง การประนีประนอมหรือโดยวิธีอื่นที่คล้ายคลึงกัน คู่กรณีอาจจะเสนอข้อพิพาทไปยังคณะกรรมการบริหาร เพื่อให้ข้อเสนอแนะในกรณีที่มีการยุติข้อพิพาทประสบความสำเร็จแล้ว ก็จะเสนอต่อศาลพิเศษ ซึ่งจะประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการ 3 คน คู่กรณีแต่ละฝ่ายจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการได้ฝ่ายละ 1 คนและ

อนุญาโตตุลาการ 2 คน ที่ได้รับแต่งตั้งจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม โดยความเห็นชอบร่วมกัน อนุญาโตตุลาการคนที่สามจะทำหน้าที่เป็นประธานของศาลพิเศษ ถ้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายในเวลา 2 เดือน นับจากวันที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่หนึ่งหรือถ้ายังไม่มีการแต่งตั้งประธานคณะอนุญาโตตุลาการภายในสองเดือนนับจากการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่ สองแล้ว ประธานของคณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรือประธานของคณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรือประธานแล้วแต่กรณีภายในเวลาสองเดือนนับจากนั้น

2. การดำเนินคดีของศาลพิเศษจะเป็นไปตามกฎของกรรมการบริหารสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ(UNCITRAL)

3. สมาชิกที่ไม่สามารถยอมรับคำตัดสินของศาลตามที่ระบุในวรรค 1 ของบทบัญญัติข้อนี้อาจถูกขอให้ใช้สิทธิหรือเอกสิทธิ์ของสมาชิก โดยเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกสองในสาม

ข้อ 20

ผู้รับมอบความตกลง

อธิบดีประมงของ FAO จะเป็นผู้รับมอบของความตกลงฉบับนี้โดยผู้รับมอบจะดำเนินการดังนี้

1. ส่งสำเนาความตกลงฉบับนี้ที่ได้รับรองแล้ว ไปยังรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ที่ได้รับเชิญมาร่วมประชุมสมัชชาผู้มีส่วนได้เสีย และส่งไปยังรัฐบาลประเทศอื่น ๆ ที่ได้รับร้องขอ

2. จัดให้มีการจดทะเบียนความตกลงฉบับนี้ไว้กับฝ่ายเลขาธิการขององค์การสหประชาชาติตามบทบัญญัติข้อ 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติเมื่อความตกลงฉบับนี้มีผลบังคับใช้

3. แจ้งรัฐบาลประเทศที่ได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมสมัชชาผู้มีส่วนได้เสียและรัฐบาลประเทศอื่น ๆ ที่เข้ามาเป็นสมาชิกขององค์การเกี่ยวกับ

3.1 การลงนามในความตกลงฉบับนี้และการให้สัตยาบันหรือ ภาควิชาการปฏิบัติตามบทบัญญัติใน

ข้อ 16

3.2 วันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้ตามบทบัญญัติข้อ 16 วรรค 4

3.3 แจ้งความประสงค์ของรัฐบาลที่จะเข้าเป็นสมาชิกขององค์การและการเข้าเป็นสมาชิกตามบทบัญญัติในข้อ 6

3.4 ข้อเสนอเพื่อขอแก้ไขความตกลงฉบับนี้ และการรับรองการแก้ไขตามบทบัญญัติในข้อ 17 และ

4. จัดการประชุมคณะกรรมการบริหารขององค์การครั้งแรกภายในเวลา 6 เดือนหลังจากความตกลงฉบับนี้มีผลบังคับใช้ตามบทบัญญัติข้อ 16 วรรค 4

ข้อ 21

เอกสารแนบท้าย

เอกสารที่แนบท้ายจะเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

ความตกลงฉบับนี้ได้กระทำที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2531 เป็นฉบับภาษาอังกฤษ ต้นฉบับ
ของความตกลงฉบับนี้จะเก็บรักษาไว้ที่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ๗ กรุงโรม
ในนามแห่ง

ประเทศออสเตรเลีย

สาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ

ประเทศภูฐาน

ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

สหภาพพม่า

สาธารณรัฐประชาชนจีน

หมู่เกาะคุก

สาธารณรัฐประชาธิปไตยกัมพูชา

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี

ประเทศฟีจี

ประเทศฝรั่งเศส

~~ประเทศฮ่องกง~~

ประเทศอินเดีย

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประเทศญี่ปุ่น

สาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ประเทศมาเลเซีย

สาธารณรัฐมาลดีฟ

สาธารณรัฐประชาชนมองโกเลีย

ประเทศเนปาล

ประเทศนิวซีแลนด์

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน

ประเทศปาปัวนิวกินี

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ประเทศซามัว

สาธารณรัฐสิงคโปร์

หมู่เกาะโซโลมอน

สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา

ประเทศไทย

ประเทศตองก้า

ประเทศตูวาลู

สหรัฐอเมริกา

สาธารณรัฐวานูอาตู

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม^๓

เอกสารแนบท้าย

รายชื่อรัฐบาลที่ได้รับเชิญมาร่วมประชุมสมัชชาผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ข้อ 6 วรรค 2)

ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศมาเลเซีย
สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	สาธารณรัฐมาเลเซีย
ประเทศภูฐาน	สาธารณรัฐประชาชนมองโกเลีย
ประเทศบรูไนดารุสซาลิม	ประเทศเนปาล
สหภาพพม่า	ประเทศนิวซีแลนด์
สาธารณรัฐประชาชนจีน	สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
หมู่เกาะคุก	ประเทศปาปัวนิวกินี
สาธารณรัฐประชาธิปไตยกัมพูชา	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี	ประเทศซามัว
ประเทศฟีจี	สาธารณรัฐสิงคโปร์
ประเทศฝรั่งเศส	หมู่เกาะโซโลมอน
ประเทศฮ่องกง	สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
ประเทศอินเดีย	ประเทศไทย
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ประเทศตองก้า
ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศตูวาลู
สาธารณรัฐเกาหลี	สหรัฐอเมริกา
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	สาธารณรัฐวานูอาตู
	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ^ด

อนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกัน *
ของทบวงการชำนัญพิเศษ สมัชชาแห่งสหประชาชาติ
 ได้รับเอาเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490

โดยที่สมัชชาแห่งสหประชาชาติ ได้รับเอาเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946 ซึ่งข้อมติอันมุ่งหมายให้เกิดเอกภาพเท่าที่จะทำได้แห่งเอกสิทธิและความคุ้มกันซึ่งสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษต่าง ๆ ได้อุปโภคอยู่ และ

โดยที่ได้มีการหารือเกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นผลตามข้อมติดังกล่าวแล้วระหว่างสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ

ฉะนั้นโดยข้อมติที่ 179(2) ซึ่งได้รับเอาเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1947 สมัชชาจึงได้ให้ความเห็นชอบในอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งได้เสนอไปยังทบวงการชำนัญพิเศษเพื่อการสนองรับ และเสนอไปยังสมาชิกทุกรายแห่งสหประชาชาติและทุกรัฐอื่นที่เป็นสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการหนึ่งหรือกว่านั้นเพื่อภาคยานุวัติ

ข้อ 1

บทนิยาม และขอบข่าย

มาตรา 1

ในอนุสัญญานี้

- (1) คำว่า "ข้อมาตรฐาน" นั้นหมายถึงบทบัญญัติแห่งข้อ 2 ถึงข้อ 9
- (2) คำว่า "ทบวงการชำนัญพิเศษ" หมายความว่า
 - (ก) องค์การการกรรมระหว่างประเทศ
 - (ข) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ
 - (ค) องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
 - (ง) องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
 - (จ) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
 - (ฉ) ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ
 - (ช) องค์การอนามัยโลก

* กองกฎหมาย กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

(ช) สหภาพสากลไปรษณีย์

(ฅ) สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และ

(ฉ) ทบวงการอื่นใดซึ่งมีความสัมพันธ์กับสหประชาชาติตามข้อ 57 และ 63 แห่งกฎบัตร

(3) คำว่า "อนุสัญญา" ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโคเฉพาะราย หมายความว่า ถึงข้อมาตรฐานตามที่ได้แก้ไขแล้วโดยค้วบทสุดท้าย(หรือที่แก้ไขแล้ว) แห่งภาคผนวกซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษนั้นได้ส่งมาตามมาตรา 36 และ 38

(4) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ 3 คำว่า "ทรัพย์สินและสินทรัพย์" ให้รวมถึงทรัพย์สินและกองทุนซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษได้จัดการเพื่อส่งเสริมหน้าที่ตามธรรมนูญของทบวงการนั้น

(5) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ 5 และ 7 ด้อยคำว่า "ผู้แทนแห่งสมาชิก" ให้ถือว่ารวมถึงบรรดาผู้แทน ผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค และเลขานุการแห่งคณะผู้แทน

(6) ในมาตรา 13, 14, 15 และ 25 ด้อยคำว่า "การประชุมซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษจัดให้มี" หมายความว่า การประชุม (1) ของสมาชิกและขององค์บริหาร(ไม่ว่าจะใช้ชื่ออย่างไร)แห่งทบวงการนั้น และ (2) ของคณะกรรมการใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในธรรมนูญของทบวงการ (3) ของการประชุมระหว่างประเทศใด ๆ ซึ่งทบวงการจัดให้มีและ (4) ของคณะกรรมการใด ๆ แห่งองค์บริหารเหล่านั้น

(7) คำว่า "หัวหน้าบริหาร" หมายความว่า พนักงานฝ่ายบริหารชั้นหัวหน้าแห่งทบวงการชำนัญพิเศษที่อยู่ในบัญชานั้น ไม่ว่าจะใช้ชื่อเป็น "ผู้อำนวยการ" หรืออย่างอื่น

มาตรา 2

รัฐภาคีแต่ละรัฐแห่งอนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโค ที่อนุสัญญานี้เป็นอันใช้บังคับได้แล้วตามมาตรา 37 จะต้องให้เอกสิทธิและความคุ้มกันตามที่ปรากฏในข้อมาตรฐานแก่หรือเกี่ยวกับทบวงการนั้น ตามเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในข้อมาตรฐานนั้น ภายใต้งบับแห่งการแก้ไขใด ๆ ซึ่งข้อมาตรฐานเหล่านั้นอันมีอยู่ในบทบัญญัติแห่งภาคผนวกสุดท้าย (หรือที่แก้ไขแล้ว) เกี่ยวกับทบวงการนั้นและซึ่งได้ส่งไปตามมาตรา 36 หรือ 38

ข้อ 2

สภาพนิติบุคคล

มาตรา 3

ทบวงการชำนัญพิเศษจะพึงมีสภาพนิติบุคคลและความสามารถที่จะ (ก) ทำสัญญา (ข) ได้มาและจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์(ค) ค่าเนิ่นคดี

ข้อ 3

ทรัพย์สิน กองทุน และสินทรัพย์

มาตรา 4

ทบวงการชำนัญพิเศษก็ดี ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของทบวงการชำนัญพิเศษก็ดี ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้อุปโภคความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกรูป วันแต่คราบเท่าที่ในกรณีเฉพาะรายที่ทบวงการชำนัญพิเศษได้สละความคุ้มกันนั้นอย่างชัดแจ้ง อย่างไรก็ตามก็เป็นที่เข้าใจกันว่า การสละความคุ้มกันนั้นจะไม่ขยายถึงมาตรการบังคับคดีใด ๆ

มาตรา 5

สถานที่ของทบวงการชำนัญพิเศษจะถูกละเมิดมิได้ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของทบวงการชำนัญพิเศษนั้น ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการแทรกแซงในรูปอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทางบริหาร ทางการปกครอง ทางศาล หรือทางนิติบัญญัติ

มาตรา 6

บรรณสารของทบวงการชำนัญพิเศษ และโดยทั่วไป เอกสารทั้งปวงที่เป็นของทบวงการ หรือที่ทบวงการยึดถือไว้ จะถูกละเมิดมิได้ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด

มาตรา 7

โดยมิถูกจำกัดโดยการควบคุม ข้อบังคับหรือประกาศพักการชำระหนี้ชั่วคราวทางการคลัง
ชนิดใด ๆ

(ก) ทบวงการชำนัญพิเศษอาจมีกองทุน ทองคำหรือเงินตราชนิดใด ๆ และ คำเนิ
การบัญชีในเงินตราใด ๆ

(ข) ทบวงการชำนัญพิเศษอาจโอนกองทุน ทองคำหรือเงินตราของทบวงการได้โดย
เสรีจากอีกประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง หรือภายในประเทศใด ๆ และเปลี่ยนแปลงเงินตรา
ใด ๆ ซึ่งทบวงการยึดถือไว้ให้เป็นเงินตราอื่นใดได้

มาตรา 8

ในการใช้สิทธิตามมาตรา 7 ข้างบนนี้ ทบวงการชำนัญพิเศษ แต่ละทบวงการจะต้องเอา
ใจใส่ตามสมควรแก่ข้อทักท้วงใด ๆ ซึ่งรัฐบาลของรัฐภาคีใด ๆ แห่งอนุสัญญานี้ได้เสนอขึ้นทราบเท่าที่
พิจารณาเห็นว่าข้อทักท้วงเช่นนั้นอาจทำให้บังเกิดผลได้โดยไม่เสียหายแก่ประโยชน์ของทบวงการนั้น

มาตรา 9

ทบวงการชำนัญพิเศษก็ดี สิทธิทรัพย์สิน รายได้ และทรัพย์สินอย่างอื่นของทบวงการก็ดี

(ก) จะได้รับความยกเว้นจากภาษีทางตรงทั้งปวง อย่างไรก็ดีเป็นที่เข้าใจกันว่า ทบวงการ
ชำนัญพิเศษจะไม่เรียกร้องความยกเว้นจากภาษี ซึ่งตามความเป็นจริงมิได้มากกว่า ค่าภาระเพื่อ
บริการสาธารณูปโภค

(ข) จะได้รับความยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้ามและข้อจำกัดว่าด้วย การนำเข้า
และการนำออกในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งของของทบวงการชำนัญพิเศษนำเข้าหรือนำออกเพื่อการใช้เป็น
ทางการของทบวงการ อย่างไรก็ดีเป็นที่เข้าใจกันว่าสิ่งของที่นำเข้าภายในความยกเว้นเช่นนั้น
จะเอาออกขายในประเทศที่ซึ่งสิ่งของนั้น ๆ ที่ได้ถูกนำเข้าไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลง
กันไว้กับรัฐบาลของประเทศนั้น

(ค) จะได้รับความยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้ามและข้อจำกัด ว่าด้วยการนำเข้าและ
นำออกในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์โฆษณาของทบวงการนั้น

มาตรา 10

ตามกฎหมายทั่วไป แม้ทบวงการชำนัญพิเศษจะไม่เรียกร้องความยกเว้นจากอากรสรรพสามิตและภาษี ในการขายส่งหาปริมาณและอสังหาปริมาณ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของราคาที่จะต้องชำระถึงอย่างไรก็ดี เมื่อทบวงการชำนัญพิเศษทำการซื้อรายใหญ่เพื่อการใช้เป็นทางการซึ่งทรัพย์สินที่ได้ถูกเรียกเก็บ หรือที่อาจถูกเรียกเก็บอากรหรือภาษีเช่นนั้นแล้ว หากสามารถจะกระทำได้ ก็ให้รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้ ทำข้อตกลงทางการปกครองที่เหมาะสมเพื่อผ่อนผันหรือคืนจำนวนเงินค่าอากรหรือภาษีนั้น

ข้อ 4

ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับการคมนาคม

มาตรา 11

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะได้อุปโภค ในอาณาเขตของแต่ละรัฐภาคี แห่งอนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการนั้น เพื่อการคมนาคมเป็นทางการของทบวงการซึ่งผลประติบัติที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าที่รัฐบาลแห่งรัฐนั้นให้แก่รัฐบาลอื่นใดรวมทั้งคณะทูตของรัฐบาลนั้นในเรื่องการลำค้ำก่อนหลัง อัตราและภาษีเกี่ยวกับไปรษณีย์เคเบิล โทรเลข วิทยุโทรเลข โทรภาพ โทรศัพท์ และการคมนาคมอย่างอื่น และอัตราหนังสือพิมพ์เพื่อการแจ้งข่าวสารแก่หนังสือพิมพ์และวิทยุ

มาตรา 12

มิให้ทำการตรวจข่าวหนังสือโต้ตอบเป็นทางการ และการคมนาคมเป็นทางการอย่างอื่นของทบวงการชำนัญพิเศษ

ทบวงการชำนัญพิเศษจะมีสิทธิที่จะใช้รหัสและที่จะส่งและรับหนังสือโต้ตอบโดยทางผู้ส่งหนังสือ หรือดุงประทับตราซึ่งจะมีความคุ้มกันและเอกสิทธิ อย่างเดียวกันกับผู้ส่งหนังสือและดุงทางการทูต

ความในมาตรานี้ มิให้แปลความไปในทางที่จะไม่รับเอาการกระทำในทางป้องกันเกี่ยวกับความมั่นคงที่เหมาะสม ซึ่งจะได้กำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้และทบวงการชำนัญพิเศษ

ข้อ 5

ผู้แทนของสมาชิก

มาตรา 13

ผู้แทนของสมาชิกในการประชุมซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษจัดให้มีขึ้นนั้น ขณะปฏิบัติหน้าที่และระหว่างการเดินทางของตนไปยังและมาจากสถานที่ประชุม จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมหรือการคุมขังและจากการยึดถือส่วนตัว และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรและการกระทำห้วงวงที่ เขากระทำในตำแหน่งหน้าที่ ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายทุกชนิด

(ข) ความละเมิดมิได้ต่อกระทำความผิดและเอกสาร และเอกสารห้วงวง

(ค) สิทธิที่จะใช้รหัสและที่จะรับกระทำความผิดหรือหนังสือโต้ตอบโดยทางผู้ส่งหนังสือหรือถูกประทับตรา

(ง) ความยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเองและคู่สมรสจากข้อกำหนดการเข้าเมือง การจดทะเบียนคนต่างด้าว หรือข้อผูกพันเกี่ยวกับบริหารแห่งชาติในรัฐที่ตนเข้าไปหรือผ่านในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(จ) ความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดทางเงินตราหรือการแลกเปลี่ยนอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศ ในการปฏิบัติภารกิจเป็นการชั่วคราว

(ฉ) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถือส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่บุคคลในคณะทูตที่เทียบชั้นกัน

มาตรา 14

เพื่อที่จะให้มีเสรีภาพบริบูรณ์ในการพูด และความเป็นอิสระโดยบริบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับผู้แทนของสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษในการประชุมที่ทบวงการนั้น ๆ จัดให้มีขึ้น จึงให้คงอำนาจความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรและการกระทำห้วงวงในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนนั้นสืบต่อไป แม้ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ปฏิบัติหน้าที่เช่นว่านั้นอีกต่อไปแล้ว

มาตรา 15

ในกรณีที่มีการเรียกเก็บภาษีอากรรูปใด ๆ ขึ้นอยู่กับการมีดินที่อยู่ระยะเวลาระหว่างที่ผู้แทนของสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษในการประชุม ซึ่งทบวงการจัดให้มีขึ้นอยู่ในรัฐสมาชิกเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนนั้น ไม่ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาแห่งการมีดินที่อยู่

มาตรา 16

เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่ผู้แทนของสมาชิก โดยมีไซ้เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของเอกชน แต่เพื่อที่จะพิทักษ์การปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษ ฉะนั้นสมาชิกจึงไม่เพียงมีสิทธิเท่านั้นแต่ยังอยู่ภายใต้หน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันแก่ผู้แทนของตนในกรณีใด ๆ ซึ่งสมาชิกนั้น เห็นว่าความคุ้มกันจะขัดขวางต่อกระบวนการความยุติธรรมและอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ความมุ่งประสงค์ที่ให้ความคุ้มกันนั้น

มาตรา 17

บทบัญญัติแห่งมาตรา 13, 14 และ 15 มิให้ใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่บุคคลนั้น เป็นคนในสัญชาติหรือซึ่งตนเป็นหรือได้เป็นผู้แทน

ข้อที่ 6**พนักงาน****มาตรา 18**

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะระบุประเภทของพนักงาน ซึ่งบทบัญญัติของข้อนี้และข้อ 8 จะใช้บังคับ ทบวงการชำนัญพิเศษจะได้แจ้งประเภทของพนักงานไปยังรัฐบาลของรัฐทั้งปวงที่เป็นภาคีสถาบันในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการนั้น และแจ้งไปยังเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ จะได้แจ้งให้รัฐบาลดังกล่าวข้างต้นทราบชื่อของพนักงาน ซึ่งรวมอยู่ในประเภทเหล่านี้เป็นคราว ๆ ไป

มาตรา 19

พนักงานของทบวงการชำนัญพิเศษจะ

(ก) ได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรและการกระทำที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่

(ข) ได้รับความยกเว้นอย่างเดียวกันจากการเรียกเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับเงินเดือนและค่าบำเหน็จที่ทบวงการชำนัญพิเศษได้จ่ายให้แก่ตน และตามเงื่อนไขอย่างเดียวกันกับที่พนักงานแห่งสหประชาชาติได้รับอยู่

(ค) ได้รับความคุ้มครอง รวมทั้งคุ้มครอง และญาติที่พึ่งตน จากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(ง) ได้รับความเอกลิทธิในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสะดวกในการแลกเปลี่ยนอย่างเดียวกันกับที่ได้ให้แก่บุคคลในคณะทูตที่ดำรงตำแหน่งเทียบชั้นกันได้

(จ) ได้รับความคุ้มครองรวมทั้งคุ้มครอง และญาติที่พึ่งตน ความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤติการณ์ระหว่างประเทศอย่างเดียวกันกับบุคคลในคณะทูตที่ดำรงตำแหน่งเทียบชั้นกันได้

(ฉ) มีสิทธิที่จะนำเข้ามาโดยปลอดการอากรซึ่งเครื่องตกแต่งบ้านและของใช้ต่าง ๆ ในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศนั้น

มาตรา 20

พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษจะได้รับความยกเว้นจากข้อผูกพันเกี่ยวกับบริการแห่งชาติ แต่ทว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐที่พนักงานนั้นเป็นคนในสัญชาติ ความยกเว้น เช่นว่านั้นจะได้จำกัดให้แก่พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งเนื่องแต่หน้าที่ของตนได้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อซึ่งหัวหน้าบริหารของทบวงการชำนัญพิเศษได้รวบรวมขึ้นและได้รับความเห็นชอบจากรัฐที่เกี่ยวข้องแล้ว

หากว่า พนักงานอื่นแห่งทบวงการชำนัญพิเศษถูกเรียกให้ให้บริการแห่งชาติ เมื่อทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องร้องขอ ก็ให้รัฐที่เกี่ยวข้องให้การผ่อนผันชั่วคราวในการเรียกพนักงาน เช่นว่านั้นเท่าที่อาจจำเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้งานอันเป็นสำคัญต้องสะดุดหยุดลง

มาตรา 21

นอกจากความคุ้มกันและเอกสิทธิที่ได้รับไว้ในมาตรา 19 และ 20 แล้ว หัวหน้าบริหารของทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการ รวมทั้งพนักงานใด ๆ ที่ทำการแทนหัวหน้าบริหาร เมื่อหัวหน้าบริหารไม่อยู่ทำหน้าที่ จะได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันความยกเว้นและความสะดวกที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูตในส่วนที่เกี่ยวกับตนเอง คู่สมรสและบุตรผู้เยาว์ของตนตามกฎหมายระหว่างประเทศ

มาตรา 22

เอกสิทธิและความคุ้มกันนั้น ให้แก่พนักงานเพื่อประโยชน์ของทบวงการชำนัญพิเศษเท่านั้น และหาใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของเอกชนเองไม่ ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของพนักงานผู้ใดผู้หนึ่ง ในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางต่อกระบวนการความยุติธรรม และอาจสละได้โดยไม่เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ของทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 23

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะร่วมมือในทุกโอกาสกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิก ในการให้ความสะดวกแก่การปกครองรักษาความยุติธรรมที่ถูกต้องจัดให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของตำรวจ และป้องกันมิให้เกิดการใช้โดยละเมิดใด ๆ เกี่ยวกับเอกสิทธิ ความคุ้มกัน และความสะดวกที่กล่าวไว้ในข้อนี้

ข้อ 7**การใช้เอกสิทธิโดยละเมิด****มาตรา 24**

ถ้ารัฐใดซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาพิจารณาเห็นว่าได้มีการใช้เอกสิทธิ หรือความคุ้มกันที่อนุสัญญานี้ให้ไว้โดยละเมิด ก็ให้มีการหารือระหว่างรัฐนั้น และทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดว่าการใช้ใด ๆ โดยละเมิดเช่นนั้นเกิดขึ้นหรือไม่ และถ้ามีการใช้โดยละเมิดเกิดขึ้น ก็ให้พยายามที่จะจัดการมิให้เกิดซ้ำขึ้นอีก ถ้าการหารือเช่นนั้นไม่ได้ผลเป็นที่พอใจแก่รัฐและทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องแล้ว บัญญัติว่าได้มีการใช้เอกสิทธิและความคุ้มกันโดยละเมิดเกิดขึ้นหรือ

ไม่นั้น ให้เสนอไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามมาตรา 32 ถ้าศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเห็นว่ามีการใช้โดยละเมิด เช่นว่านั้นเกิดขึ้นจริง รัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากการใช้โดยละเมิด เช่นว่านั้นย่อมมีสิทธิที่จะยับยั้งมิให้บุคคลประโชยน์แห่งเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ถูกใช้โดยละเมิดนั้นแก่ทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้แจ้งให้ทบวงการชำนัญพิเศษนั้นทราบแล้ว

มาตรา 25

1. ผู้แทนของสมาชิกในการประชุมที่ทบวงการชำนัญพิเศษจัดให้มีขึ้นในขณะปฏิบัติหน้าที่ของตน และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม และพนักงานตามความหมายในมาตรา 18 จะไม่ถูกเจ้าหน้าที่แห่งอาณาเขตสั่งให้ออกไปจากประเทศที่ตนกระทำหน้าที่อยู่เนื่องจากกิจการใด ๆ ที่ตนได้ทำในตำแหน่งหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ใช้เอกสิทธิโดยละเมิดของสถานที่อยู่ได้กระทำลงโดยบุคคลใด ๆ เช่นว่านั้นในกิจการในประเทศนั้น อันเป็นการนอกตำแหน่งหน้าที่ของตน บุคคลนั้นอาจถูกรัฐบาลแห่งประเทศนั้นบังคับให้ออกไปก็ได้ แต่ทว่า

2. (1) ผู้แทนของสมาชิกหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับความคุ้มกันทางการทูตตามมาตรา 21 จะได้ถูกสั่งให้ออกไปจากประเทศด้วยวิธีอื่น นอกจากวิธีการทางการทูตที่ใช้แก่ผู้แทนทางทูตที่ประจำประเทศนั้น

(2) ในกรณีพนักงานซึ่งมาตรา 21 มิได้ใช้บังคับ มิให้ออกคำสั่งให้ออกไปจากประเทศ นอกจากจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศของประเทศนั้น และความเห็นชอบ เช่นว่านั้นจะให้ได้ก็ต่อเมื่อได้หารือกับหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น และถ้าได้ดำเนินการเกี่ยวกับการขับออกจากประเทศต่อพนักงานผู้ใด หัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษย่อมมีสิทธิที่จะไปปรากฏตัวในการดำเนินคดี เช่นว่านั้น ในนามของบุคคลที่ถูกฟ้องนั้นได้

ข้อ 8

แลส เช่าส เช่

มาตรา 26

พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษมีสิทธิที่จะใช้แลส เช่าส เช่ของสหประชาชาติโดยอนุวัติตาม

ข้อตกลงทางธุรการ ซึ่งจะได้ทำขึ้นระหว่างเลขาธิการแห่งสหประชาชาติกับพนักงานเจ้าหน้าที่แห่ง
ทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งทบวงการนั้น ๆ อาจได้รับมอบอำนาจพิเศษในการออกแลสเช่าปาสเช่าได้
เลขาธิการแห่งสหประชาชาติจะได้แจ้งให้ทุกรัฐที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ทราบถึงข้อตกลงทางธุรการ
แต่ละฉบับที่ได้ทำกันนั้น

มาตรา 27

รัฐที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้จะยอมรับนับถือและรับรองแลสเช่าปาสเช่า ของสหประชาชาติที่ออก
ให้แก่พนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษว่าเป็นเอกสารการเดินทางที่สมบูรณ์

มาตรา 28

คำร้องขอให้ตรวจลงตราในกรณีที่เป็นของพนักงานแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ผู้ถือแลสเช่า-
ปาสเช่าของสหประชาชาติที่มีหนังสือรับรองว่าตนเดินทางในธุรกิจของทบวงการชำนัญพิเศษแบบประกอบ
นั้น จะได้รับการจัดการให้โดยเร็วเท่าที่จะทำได้ นอกจากนั้นบุคคลเช่นว่านั้นจะได้รับความสะดวกเพื่อ
การเดินทางโดยเร็ว

มาตรา 29

ความสะดวกเช่นเดียวกันกับที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 28 นั้น จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เชี่ยวชาญและบุคคล
อื่น ๆ ซึ่งมีหนังสือรับรองว่าตนเดินทางในธุรกิจของทบวงการชำนัญพิเศษด้วย แม้ว่าจะมีไม่ใช่เป็นผู้ถือ
แลสเช่าปาสเช่าของสหประชาชาติก็ตาม

มาตรา 30

หัวหน้าบริหาร ผู้ช่วยหัวหน้าบริหาร หัวหน้าส่วนทรวง และพนักงานอื่นซึ่งมีลำดับชั้นไม่ต่ำกว่า
หัวหน้าส่วนทรวงแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งเดินทางโดยอาศัยแลสเช่าปาสเช่าของสหประชาชาติใน
ธุรกิจของทบวงการชำนัญพิเศษ จะได้รับความสะดวกในการเดินทางอย่างเดียวกันกับที่ได้อำนวยความสะดวก
ให้บุคคลในคณะทูตที่ดำรงตำแหน่งเทียบชั้นกันได้

ข้อ 9

การระงับแห่งข้อพิพาท

มาตรา 31

ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการจะจัดทำบัญญัติเพื่อวิธีการอันเหมาะสมในการที่จะระงับ

(ก) ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากสัญญา หรือข้อพิพาทที่มีลักษณะกฎหมายเอกชนอย่างอื่นซึ่งทบวงการชำนัญพิเศษเป็นคู่กรณีพิพาทฝ่ายหนึ่ง

(ข) ข้อพิพาทที่พัวพันกับพนักงานของทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งได้อุปโภคความคุ้มกันด้วยเหตุแห่งตำแหน่งเป็นทางการของคน ถ้ามิได้มีการเพิกถอนความคุ้มกันนั้นตามบัญญัติแห่งมาตรา 22

มาตรา 32

ข้อแตกต่างห้วงบ่งที่เกิดขึ้นจากการตีความหรือการใช้ข้อสัญญาฉบับนั้น ให้ส่งไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ นอกจากในกรณีใดซึ่งคู่กรณีตกลงกันให้ใช้วิธีการระงับอย่างอื่น ถ้าข้อแตกต่างเกิดขึ้นระหว่างทบวงการชำนัญพิเศษฝ่ายหนึ่งและสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง ก็ให้ทำคำร้องขอเพื่อขอความเห็นแนะนำในปัญหากฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามข้อ 96 แห่งกฎบัตร และข้อ 65 แห่งธรรมนูญของศาลและบัญญัติที่เกี่ยวข้องเนื่องแห่งความตกลงที่ได้ทำกันระหว่างสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง ความเห็นที่ศาลได้ให้นั้น ให้คู่กรณียอมรับว่าเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ 10

ภาคผนวกและการใช้บังคับแก่ทบวงการชำนัญพิเศษเฉพาะราย

มาตรา 33

ในการใช้บังคับแก่ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการนั้น ข้อมาตรฐานย่อมมิใช้บังคับภายใต้บังคับแห่งการแก้ไขใด ๆ ที่ปรากฏในตัวบทสุดท้าย (หรือที่ได้แก้ไขแล้ว) แห่งภาคผนวกที่เกี่ยวข้องกับทบวงการนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 36 และ 38

มาตรา 34

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโคให้ตีความไปในทางที่เกี่ยวกับหน้าที่ที่ทบวงการนั้นได้รับมอบหมายตามตราสารธรรมนูญของทบวงการ

มาตรา 35

ร่างภาคผนวก 1 ถึง 9 นั้น เจาะจงไว้สำหรับบรรดาทบวงการชำนัญพิเศษซึ่งได้มีชื่อกล่าวไว้ในภาคผนวกนั้น ในกรณีที่ทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโคมิได้มีชื่อกล่าวไว้ในมาตรา 1 เลขชาติการแห่งสหประชาชาติจะได้เสนอร่างภาคผนวกที่คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมได้แนะนำแก่ทบวงการชำนัญพิเศษนั้น

มาตรา 36

ตัวบทสุดท้ายแห่งภาคผนวกแต่ละฉบับ จะต้องเป็นฉบับที่ได้รับความเห็นชอบจากทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องตามกระบวนการตามธรรมนูญของทบวงการนั้นสำเนาภาคผนวกที่ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการเห็นชอบแล้วนั้นให้ทบวงการที่เกี่ยวข้องส่งให้แก่เลขชาติการแห่งสหประชาชาติและให้ใช้แทนร่างที่อ้างอิงถึงในมาตรา 35

มาตรา 37

อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการต่อเมื่อทบวงการนั้นได้ส่งตัวบทสุดท้ายแห่งภาคผนวกเกี่ยวเนื่องให้แก่เลขชาติการแห่งสหประชาชาติแล้ว และได้แจ้งให้เลขชาติการแห่งสหประชาชาติทราบแล้วว่าทบวงการนั้นได้รับรองข้อมาตรฐานตามที่ได้แก้ไขโดยภาคผนวกนี้ และรับที่จะปฏิบัติให้เป็นผลตามมาตรา 8, 18, 22, 23, 24, 31, 32, 42, และ 45 (ภายใต้บังคับแห่งการแก้ไขใด ๆ แห่งมาตรา 32 ซึ่งอาจเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อยังตัวบทสุดท้ายแห่งภาคผนวกให้สอดคล้องกับตราสารธรรมนูญของทบวงการนั้น) และบทบัญญัติใด ๆ ของภาคผนวกซึ่งกำหนดข้อผูกพันสำหรับทบวงการนั้นเลขชาติการจะได้ส่งสำเนาที่รับรองว่า ถูกต้องแล้วแห่งภาคผนวกทุกฉบับที่ได้ส่งให้แก่เลขชาติการตามมาตรานี้และภาคผนวกที่ได้แก้ไขแล้ว ที่ได้ส่งตามมาตรา 38 ไปยังสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติและรัฐอื่น ๆ ที่เป็นสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 38

ถ้าหลังจากส่งภาคผนวกสุดท้ายตามมาตรา 36 แล้ว ทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโคได้ให้ความเห็นชอบต่อการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ แก่ภาคผนวกนั้นตามกระบวนการตามธรรมนูญของทบวงการ ก็ให้ทบวงการนั้นส่งภาคผนวกที่แก้ไขแล้วแก่เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ

มาตรา 39

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้จะไม่จำกัดหรือทำให้เสื่อมเสียประการใดแก่เอกสิทธิและความคุ้มกันซึ่งรัฐใด ๆ ใ้ให้หรืออาจจะให้หลังจากนั้นแก่ทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโคด้วยเหตุแห่งการที่สำนักงานใหญ่หรือที่ทำการภูมิภาคของทบวงการนั้นตั้งอยู่ในอาณาเขตของรัฐนั้น อนุสัญญานี้จะไม่ถือว่าเป็นการป้องกันการทำความตกลงเพิ่มเติมระหว่าง รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้กับทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโคอันเป็นการปรับปรุงบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้หรือเป็นการขยาย หรือเป็นการตัดทอนเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ไว้ตามอนุสัญญานี้

มาตรา 40

เป็นที่เข้าใจกันว่า ข้อมาตรฐานตามที่ได้แก้ไขโดยตัวบทสุดท้ายแห่งภาคผนวกที่ทบวงการชำนัญพิเศษได้ส่งไปยังเลขาธิการแห่งสหประชาชาติตามมาตรา 36 (หรือภาคผนวกที่แก้ไขแล้วฉบับโคที่ส่งไปตามมาตรา 38) นั้น จะต้องสอดคล้องกันกับบทบัญญัติแห่งตราสารธรรมนูญซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นของทบวงการชำนัญพิเศษนั้น และถ้าตราสารนั้นจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การทำตราสารธรรมนูญให้สอดคล้องกันดังนี้แล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมเช่นนั้นใช้บังคับได้ตามกระบวนการตามธรรมนูญของทบวงการนั้นก่อนที่จะได้ส่งภาคผนวกสุดท้าย(หรือที่แก้ไขแล้ว)ไป

อนุสัญญานี้โดยอนุสัญญาเอง จะไม่ใช้ให้เป็นการยกเลิกหรือพ้นจากบทบัญญัติใด ๆ แห่งตราสารธรรมนูญของทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการโค หรือสิทธิหรือข้อผูกพันใด ๆ ซึ่งทบวงการอาจมีอยู่ ได้มาหรือรับเอาโดยทางอื่น

ข้อ 11

บทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 41

การภาคยานุวัติอนุสัญญา^{นี้}โดยสมาชิกแห่งสหประชาชาติ และ (ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 42) โดยรัฐที่เป็นสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษใด นั้นจะพึงทำด้วยการมอบสารภาคยานุวัติกับเลขาธิการแห่งสหประชาชาติซึ่งจะมีผลในวันที่มอบสารนั้น

มาตรา 42

ทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้องแต่ละทบวงการ จะให้ส่งคั้วบทอนุสัญญานี้พร้อมด้วยภาคผนวกเกี่ยวเนื่องไปยังบรรดาสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษซึ่งมิได้เป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติ และจะได้เชิญสมาชิคนั้น ๆ ให้ภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทบวงการนั้น โดยการมอบสารภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทบวงการนั้นแก่เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ หรือหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 43

แต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ จะให้แจ้งไว้ในสารภาคยานุวัติ ถึงทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการเดียวหรือหลายทบวงการ ซึ่งรัฐนั้นรับจะใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทบวงการนั้น ๆ แต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้อาจรับว่าจะใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้แก่ทบวงการชำนัญพิเศษทบวงการเดียวหรือกว่านั้นขึ้นไป โดยการแจ้งความภายหลังเป็นลายลักษณ์อักษรให้เลขาธิการแห่งสหประชาชาติทราบ การแจ้งความนี้จะมีผลแต่วันที่เลขาธิการได้รับ

มาตรา 44

อนุสัญญานี้เริ่มใช้บังคับสำหรับแต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทบวงการชำนัญพิเศษ เมื่ออนุสัญญานี้ได้ใช้บังคับแก่ทบวงการนั้นตามมาตรา 37 และรัฐซึ่งเป็นภาคีนั้นได้รับแล้วว่าจะใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้แก่ทบวงการนั้นตามมาตรา 43

มาตรา 45

เลขาธิการแห่งสหประชาชาติจะได้แจ้งให้บรรดาสมาชิกแห่งสหประชาชาติกับทั้งสมาชิกทั้งปวงแห่งทบวงการชำนัญพิเศษ และหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษทราบถึงการมอบสารภาคยานุวัติแต่ละรายซึ่งได้รับตามมาตรา 41 และถึงการแจ้งความภายหลังซึ่งได้รับตามมาตรา 43 หัวหน้าบริหารแห่งทบวงการชำนัญพิเศษจะได้แจ้งให้เลขาธิการแห่งสหประชาชาติและสมาชิกแห่งทบวงการที่เกี่ยวข้องทราบถึงการมอบสารภาคยานุวัติใด ๆ ที่ได้มอบไว้แก่หัวหน้าบริหารนั้น ตามมาตรา 42

มาตรา 46

เป็นที่เข้าใจกันว่า เมื่อได้รับมอบสารภาคยานุวัติหรือแจ้งความภายหลังไว้แล้วในนามของรัฐใด รัฐนั้นย่อมอยู่ในฐานะตามกฎหมายของรัฐนั้นเองที่จะปฏิบัติให้เป็นผลตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญานี้ ตามที่แก้ไขโดยตัวบทสุดท้ายแห่งภาคผนวกใด ๆ เกี่ยวกับทบวงการ ซึ่งการภาคยานุวัติหรือการแจ้งความเช่นนั้นนั้นคลุมถึง

มาตรา 47

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในวรรค 2 และ 3 ของมาตรานี้ แต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ รับจะใช้อนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการ ซึ่งการภาคยานุวัติหรือการแจ้งความภายหลังนั้นคลุมถึง จนถึงเวลาที่อนุสัญญาหรือภาคผนวกที่แก้ไขใหม่ จะใช้แก่ทบวงการนั้น และรัฐดังกล่าวจะได้สนองรับอนุสัญญาหรือภาคผนวกที่ได้แก้ไขใหม่แล้ว ในกรณีที่ภาคผนวกที่แก้ไขใหม่ การสนองรับของรัฐทั้งหลายจะทำได้โดยแจ้งความต่อเลขาธิการแห่งสหประชาชาติซึ่งจะมีผลในวันที่เลขาธิการได้รับแจ้งความ

2. อย่างไรก็ตามแต่ละรัฐที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ซึ่งมิได้เป็น หรือได้เลิกเป็นสมาชิกแห่งทบวงการชำนัญพิเศษอาจยื่นแจ้ง ความเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ และหัวหน้าบริหารแห่งทบวงการที่เกี่ยวข้องแจ้งว่ารัฐนั้นเจตนาที่จะยับยั้งมิให้คุณประโยชน์ตามอนุสัญญานี้แก่ทบวงการนั้น นับแต่วันที่ได้ระบุไว้ซึ่งต้องไม่ก่อนเวลาสามเดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งความนั้น

3. แต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้อาจยับยั้งมิให้คุณประโยชน์ตามอนุสัญญานี้ แก่ทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ ซึ่งเลิกมีความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ

4. เลขธิการแห่งสหประชาชาติ จะได้แจ้งให้บรรคารัฐสมาชิกซึ่งเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้ทราบถึงการแจ้งความใด ๆ ที่ส่งมาให้แก่เลขธิการตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

มาตรา 48

เมื่อรัฐซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้จำนวน 1 ใน 3 ร้องขอเลขธิการแห่งสหประชาชาติจะได้จัดให้มีการประชุมเพื่อการแก้ไขอนุสัญญานี้

มาตรา 49

เลขธิการแห่งสหประชาชาติจะส่งสำเนาแห่งอนุสัญญานี้ให้แก่ทบวงการชำนัญพิเศษแต่ละทบวงการ และแก่รัฐบาลของสมาชิกแห่งสหประชาชาติแต่ละราย

วัตถุประสงค์

"นิติบัญญัติ" เป็นหนังสือทางวิชาการที่ ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบันทึก ประวัติกฎหมาย โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย ความเป็นมา สรุปประเด็นการอภิปรายของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการธิการ ตลอดจนคำชี้แจงของ รัฐบาลในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแต่ละ ฉบับ โดยรวบรวมจากเอกสารต่าง ๆ ของรัฐสภา อาทิ ระเบียบวาระการประชุมสภา บันทึก การประชุมสภา รายงานของคณะกรรมการ รายงานการประชุมสภา และหนังสือราชกิจจานุเบกษา โดยลำดับความเป็นมาตั้งแต่การเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างพระราช บัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จนถึง การประกาศใช้พระราชบัญญัติเป็น กฎหมายในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา ได้เริ่มจัดทำหนังสือ "นิติบัญญัติ" เฉพาะพระราชบัญญัติบางฉบับ ที่เห็นว่าสำคัญที่ตราขึ้น โดยรัฐสภา ตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2536 เป็นต้นไป

ชื่อหนังสือ	นิติบัญญัติ
ชื่อเรื่อง	พระราชบัญญัติคุ้มครองการ ดำเนินงานขององค์การชำนองาน ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่ง เอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2536
ผู้เรียบเรียง	ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
จำนวนหน้า	64 หน้า
จำนวนพิมพ์	1,500 เล่ม
วัน เดือน ปี	12 พฤศจิกายน 2536
เจ้าของ	ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. 2441578
พิมพ์ที่	กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. 2441741

KO สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
66 นิตยภัณฑุติ ฉบับที่ 1 พระราชบัญญัติ
ว872น คุ่มครองการดำเนินงวนขององค์การ
2536 ข่ายงานศูนย์พะาะเลียงสัตว์น้ำแห่ง
เอเซียและแปซิฟิก พ.ศ. 2536.

